

Sephiri sa Leano la Modimo

Ke ka Baka La'ng Modimo a ile a Bopa Selo le ge e le sefe?

Ke ka Baka La'ng Modimo a go Bopile?

Ka Bob Thiel, e lego Ph.D.

Tokelo ya ngwalollo e ileditšwe © 2020/2021/2022 ka Dipuku tša Nazarene. ISBN 978-1-64106-066-0. Bešene 1.6. Pukwana yeo e tšweleditšwego bakeng sa: *Kereke ya Modimo e Tswelang pele* le Mohlahlami, e lego sole ya koporasi. 1036 W. Grand Avenue, Lebopong la Grover, California, 93433 USA.

Ditsopolo tša Mangwalo di tšerwe kudu go tšwa go New King James Version (Thomas Nelson, Tokelo ya suratllovi e ile © 1997; e dirišitšwe ka tumelelo) ka dinako tše dingwe di khutsofaditšwe bjalo ka NKJV le ge e le efe.

Tokomane ye e be e ngwadilwe mathomong ka leleme la Seisemane gomme e fetoletšwe ke motho yo e sego karolo ya Kereke ya Modimo e Tswelang pele. Ge go na le go se kwagale dintlheng tše dingwe tše di fetoletšwego, hle lebelela phetolelo ya mathomo ya Seisemane yeo e kgokagantšwego go ccog.org

Diteng

1. Leano la Modimo ke Sephiri go Bontši
2. Ke ka baka la'ng go bopilwe? Ke ka Baka La'ng Batho? Ke ka baka la'ng Sathane? Therešo ke eng? Diphiri tša Khutšo le Sebe ke dife?
3. Madumedi a Lefase a Ruta'ng?
4. Ke ka Baka La'ng Modimo a Dumelela Tlaišego?
5. Ke ka Baka La'ng Modimo a go Bopile?
6. Go na le Leano la Nako ye Telele
7. Ditlhaloso tša go Phetha

Tshedimošo e oketšegilego

1. Leano la Modimo ke Sephiri go Bontši

Beibele e ruta gore:

¹ Mathomong Modimo o hlodile magodimo le lefase. (Genesi 1:1, NKJV gohle ka ntle le ge go bontšhitšwe ka tsela e nngwe)

Eupša ka baka la'ng?

Bophelo bo bolela'ng?

Go theoša le nywaga batho ba ile ba ipotšiša ge e ba go e-na le morero wo o šongwago lefaseng.

Gomme ge e ba e le gona, ke eng?

Go tšea gore go na le Modimo, ke ka baka la'ng a dirile selo le ge e le sefe?

Ke ka baka la'ng Modimo a ile a bopa batho? Ke ka baka la'ng Modimo a go bopile?

Na bophelo bja gago bo na le morero le ge e le ofe?

Ditšo tše di fapa-fapanego le madumedi a fapa-fapanego di na le dipono tša tšona. Eupša na di dumelelana le Beibele?

Therešo ke eng?

Karolo ya therešo ke gore leano la Modimo ke sephiri go bontši. Ela hloko selo seo Beibele e se rutago ka seo:

²⁵ Bjale go yo a kgonago go le tiiša go ya ka Ebangedi ya ka le thero ya Jesu Kriste, **go ya ka kutollo ya sephiri seo se bolokilwego ka sephiring go tloga mathomong a lefase** ²⁶ **eupša bjale se bonagaditšwe, le ka Mangwalo a boporofeta ao a tsebišwago ditšhaba ka moka.** go ya ka taelo ya Modimo wa neng le neng, bakeng sa go kwa tumelo — ²⁷ go Modimo, a nnoši yo bohlale, go be le letago ka Jesu Kriste go ya go ile. Amene. (Ba-Roma 16:25-27) .

Beibele e bolela ka sephiri seo se bego se bolokilwe e le sephiri go tloga mola lefase le thomago, eupša gore se utolotšwe mangwalong a seporofeto—"lentšu la therešo" (2 Timotheo 2:15; Jakobo 1:18).

Beibele e bolela ka diphiri tše dintši, go swana le sephiri sa mmušo wa Modimo (Mareka 4:11), sephiri sa mogau (Baefeso 3:1-5), sephiri sa tumelo (1 Timotheo 3:9), sephiri ya kamano ya lenyalo (Baefeso 5:28-33), sephiri sa go hloka molao (2 Bathesalonika 2:7), sephiri sa tsogo (1 Bakorinthe 15:51-54), sephiri sa Krete (Baefeso 3:4) sephiri sa Ntate (Bakolose 2:2), sephiri sa Modimo (Bakolose 2:2; Kutollo 10:7) esita le Sephiri sa Babilona o Moholo

(Kutollo 17:5). Puku ye e ngwadilwe, go bao ba nago le kgahlego ya therešo, "gore ba be le mahumo ka moka ao kgonthišišo e a tlišago kwešišong ya bona ya tsebo ya sephiri sa Modimo" (Bakolose 2:2, NET).

Gaešita le ge se se ka makatša ba bantši, bangwadi ba bararo ba Diebangedi tša synoptic ka moka ba ile ba ngwala gore Jesu ga se a bolela ka diswantšho e le gore batho ba kwešiše gakaone. Ba ngwadile gore Jesu o rile o boletše ka diswantšho go boloka diphiri tša Mmušo wa Modimo di sa tsebje go ba bantši (Mateo 13:11; Mareka 4:11-12; Luka 8:10) mo nakong ye.

Moapostola Paulo o ngwadile gore badiredi bao ba botegago ke "balebeledi ba diphiri tša Modimo" (1 Bakorinthe 4:1; bapetša le 13:2) bao ba swanetšego go ba "ba bolela therešo ka lerato" (Baefeso 4:15).

Na o kgahlegela go tseba mo go oketšegilego ka diphiri tše dintši tše Beibele e bolelago ka tšona?

Na o nyaka go tseba gore ke ka baka la'ng Modimo a dirile selo le ge e le sefe?

Na o ka rata go tseba lebaka leo ka lona Modimo a go dirilego?

Ee, ba bantši ba na le dikgopolo tša bona.

Na go na le tsela yeo ka yona o ka e tsebago e le ka kgonthe?

Bao ba ikemišeditšego go dumela Beibele go feta ditšo tša batho ba ka tseba.

Le ge go le bjalo, ka ge bontši bja gaešita le dikarolo tša motheo kudu tša leano la Modimo e le sephiri go bontši, hle iphe nako ya go bala puku ka moka, gomme bjalo ka ge o rata, go lebelela tše dingwe tša mangwalo ao a sa tšwago go tsopolwa (go fapana le go ba e tsopotšwe ka botlalo) bakeng sa tlhaloso e oketšegilego le go feta.

Diphiri di ka tsebišwa ka go kwešiša mangwalo a boporofeta bakeng sa bao ba kwago tumelong.

Le ge go le bjalo, ga se tša ka tša tsebišwa bohle mo nakong ye, ke feela bao ba bitšwago bjale.

¹¹ ... "Déronvos coñecer o misterio do reino de Deus; pero aos que están fóra, todo ven en parábolas" (Marcos 4:11).

²⁵ Pois non quero, irmáns, que descoñezades este misterio, para que non sexades sabios na vosa propia opinión, que a cegueira en parte pasou a Israel ata que chegou a plenitude dos xentís. (Romanos 11: 25)

⁷ Pero falamos a sabedoría de Deus nun misterio, a sabedoría oculta que Deus ordenou antes dos séculos para a nosa gloria (1 Corintios 2:7).

Para máis especificamente sobre o "misterio do reino de Deus" e o "misterio do evanxeo" (Efesios 6:19), tamén podes consultar o noso folleto gratuito *O Evanxeo do Reino de Deus* dispoñible en ccog.org en 100 diferentes linguas . Relacionado coa "plenitude dos xentís", consulta o libro gratuito *OFERTA Universal de Salvación, Apokatastasis: Pode Deus salvar aos perdidos nunha idade por vir? Centos de escrituras revelan o plan de salvación de Deus* , tamén dispoñible en liña en www.ccog.org.

O apóstolo Paulo escribiu:

^{8A} min, que son menor que o máis pequeno de todos os santos, fíxome esta graza de predicar entre os xentís as inescrutables riquezas de Cristo, ⁹ e de facer ver a todos cal é a comunión do misterio, que dende o principio dos séculos foi escondido en Deus que creou todas as cousas por medio de Xesucristo; ^{10coa} intención de que agora a multiforme sabedoría de Deus sexa dada a coñecer pola Igrexa aos principados e ás potestades dos lugares celestes, ¹¹ segundo o propósito eterno que realizou en Cristo Xesús, noso Señor, ¹² en quen temos ousadía e valentía. acceder con confianza a través da fe nel. (Efesios 3:8-12)

²⁵ ... Fíxenme ministro segundo a administración de Deus que me foi dada por vós, para cumprir a palabra de Deus, ²⁶ o misterio que foi oculto de séculos e xeracións, pero agora foi revelado aos seus santos. ²⁷ Deus quixolles dar a coñecer cales son as riquezas da gloria deste misterio entre os xentís: que é Cristo en vós, a esperanza da gloria. (Colosenses 1:25-27)

Hai moitas "riquezas" que son "inescrutables" sen a palabra de Deus. Estes son esencialmente misterios bíblicos que estiveron ocultos durante moito tempo.

No século II , o bispo/pastor Policarpo de Esmirna escribiu sobre "o misterio profético da vinda de Cristo" (Polycarp, Fragmentos de Víctor de Capua. Traducido por Stephen C. Carlson, 2006; os detalles sobre os misterios relativos á súa chegada poden ser atopado no libro en liña gratuito, dispoñible en www.ccog.org, titulado: *Proof Jesus is the Messiah*).

Ademais, no século II , os ^{bispos} /pastores **Ignacio e Melito escribiron que o ministerio entendía varios misterios da escritura (por exemplo, a Epístola de Ignacio aos Efesios ; a de Melito). Homilía na Pascua).**

Xesús e os Apóstolos explicaron algúns destes misterios aos primeiros cristiáns. Nós, na Igrexa *Continuada* de Deus, esforzámonos por facelo agora para aqueles que están dispostos a mirar.

A Natureza de Deus

Comprender un pouco a natureza de Deus axudaranos a comprender mellor os misterios do seu plan.

A Biblia ensina "Deus é amor" (1 Xoán 4:16), "Deus é Espírito" (Xoán 4:24), "Xoán é bo" (Nahum 1:7, Biblia en inglés mundial) , todopoderoso (Xeremias 32). :17,27), omnisciente (Isaías 46:9-10), e que El é eterno (Isaías 57:15).

O apóstolo Paulo escribiu:

⁷ Nel temos a redención mediante o seu sangue, o perdón dos pecados, segundo as riquezas da súa graza ⁸ que el fixo abundar para nós en toda sabedoría e prudencia, ⁹ que nos deu a coñecer o misterio da súa vontade, segundo O seu pracer que propuxo en si mesmo, ¹⁰ que, na dispensación da plenitude dos tempos, reunise nun só todas as cousas en Cristo, tanto as que están no ceo como as que están na terra: nel. (Efesios 1:7-10)

Teña en conta que a vontade de Deus é un misterio para a maioría (os que non se chaman agora), esencialmente ata a dispensación da plenitude dos tempos, que virá para a maioría despois dunha resurrección profetizada.

Non obstante, hai moito tempo que Deus expuxo aspectos do seu plan:

¹¹ O consello do Señor permanece para sempre, os plans do seu corazón para todas as xeracións. (Salmo 33:11)

¹⁸sabendo que non fuches redimido con cousas corruptibles, como prata ou ouro, da túa conduta sen fin recibida por tradición dos teus pais, ¹⁹ senón co sangue precioso de Cristo, coma dun año sen defecto e sen mancha. ²⁰Efectivamente , foi preordenado antes da fundación do mundo, pero manifestouse nestes últimos tempos para vós. (1 Pedro 1:18-20)

⁸ Todos os habitantes da terra adorarán a el {a besta}, cuxos nomes non foron escritos no Libro da Vida do Año sacrificado dende a creación do mundo. (Apocalipse 13:8)

O feito de que a Biblia diga que o Cordeiro, que significa Xesús (cf. Xoán 1:29, 36), estaba destinado a ser sacrificado desde o principio, demostra que Deus sabía que os humanos pecarían e que hai tempo que tiña un plan.

O profeta Isaías foi inspirado para rexistrar isto sobre a certeza do plan de Deus:

⁸ "Lembre isto e mostradevos homes; Lembra, ó transgresores. ⁹ Lémbrete das cousas antigas, porque eu son Deus, e non hai outro; Eu son Deus, e non hai ninguén coma min, ¹⁰ declarando o fin desde o principio, e dende os tempos antigos cousas que aínda non se fixeron, dicindo: "O meu consello manterase, e farei todo o que queira", ¹¹ chamando a un ave de rapiña do leste, o home que executa o meu consello, dun país afastado. Efectivamente o farei; Tamén o farei pasar. Eu propúxeno; Eu tamén o farei. (Isaías 46:8-11)

¹¹ O consello do Señor permanece para sempre, os plans do seu corazón para todas as xeracións. (Salmo 33:11)

Os plans de Deus realizaranse.

Considere tamén o seguinte:

¹⁶ Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. ¹⁷ **Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del** (Xoán 3:16-17).

Agora que vemos algúns dos atributos de Deus, como El é bo, é un planificador e é amor: isto debería axudarnos a comprender mellor a El e as súas motivacións básicas sobre por que fixo algo.

Vostede é importante. Ti importas! Deus te ama persoalmente. E ten un plan para ti persoalmente.

2. Ke ka baka la'ng go bopilwe? Ke ka Baka La'ng Batho? Ke ka baka la'ng Sathane? Therešo ke eng? Diphiri tša Khutšo le Sebe ke dife?

Unha das maiores preguntas que os filósofos tiveron ao longo dos tempos é: "Por que estamos aquí?" Outra é: "Por que hai algo?"

As respostas básicas a estas preguntas pódense atopar na palabra de Deus, a Biblia.

Aínda que hai varias ideas sobre as orixes do universo, hai un consenso entre moitos científicos, así como entre as persoas relixiosas, de que todos os seres humanos tiñan a mesma nai (aínda que hai disputas sobre ata que punto se remonta).

O Libro da Xénese

Temos algunhas ideas sobre por que Deus creou algo no primeiro libro da Biblia, comunmente coñecido como Xénese.

O Libro do Xénese mostra repetidamente que Deus viu que o que fixo era bo (Xénese 1:4,10,12,18, 21, 25, 31). E, o libro posterior de Isaías infórmanos de que Deus formou a terra para ser habitada (Isaías 45:18).

Xénese ensina isto sobre Deus facendo humanos:

²⁶ Entón Deus dixo: "Fagamos o home á nosa imaxe, segundo a nosa semellanza; que dominen sobre os peixes do mar, sobre as aves do ceo e sobre o gando, sobre toda a terra e sobre todos os reptiles que se arrastran pola terra".

²⁷ Así que Deus creou o home á súa imaxe; a imaxe de Deus creouno; macho e femia creounos. ²⁸ Entón Deus bendiciunos e Deus díxolles: "Sed fecundos e multiplicaos; enche a terra e sometea; domina sobre os peixes do mar, sobre as aves do ceo e sobre todo ser vivo que se move na terra".

²⁹ E dixo Deus: "Velade, deínovos todas as herbas que producen semente que hai sobre a superficie de toda a terra e todas as árbores cuxos froitos dan semente; para ti será para comer. ³⁰ Ademais, a todas as bestas da terra, a todas as aves do ceo e a todo o que se arrastra pola terra, no que hai vida, deille toda herba verde para comer"; e así foi. (Xénese 1:26-30)

Deus formou aos humanos segundo o tipo de Deus, non despois dun tipo animal. Deus estase reproducíndose a si mesmo (Malaquías 2:15). Vemos que os humanos foron creados nunha imaxe un tanto física de Deus para gobernar sobre as cousas da terra (cf. Hebreos 2:5-8), e outras escrituras mostran que a deificación é parte do plan (cf. 1 Xoán 3:2).

Os humanos e a creación eran malos?

Non. O seguinte verso do Xénese dinos:

³¹ Entón Deus viu todo o que fixera e, de feito, era moi **bo** . Así que a noite e a mañá foron o sexto día.
(Xénese 1:31)

Entón, toda a recreación (Xénese 1:3-2:3) foi moi boa e, como parece, tamén serían as instrucións de Deus para que os humanos sometasen a terra (Xénese 1:28).

Despois do sexto día, Deus descansou:

¹ Así foron rematados os ceos e a terra e todo o seu exército. ² E no sétimo día Deus rematou a súa obra que fixera, e descansou no sétimo día de toda a súa obra que fixera. ³ Entón Deus bendixo o sétimo día e santificouno, porque nel descansou de toda a súa obra que Deus creara e fixera. (Xénese 2:1-3)

Deus, en esencia, fixo unha creación física en seis días e unha creación máis espiritual o sétimo.

Deus bendicindo o sétimo día tamén amosa que o consideraba "bo" (en Éxodo 20:8, di "santificalo").

Deus ten un plan.

Que é o Home?

Teña en conta tamén o seguinte do Xénese:

¹⁵Entón o Señor Deus colleu o home e púxoo no xardín do Edén para que o cultivase e o gardase.
(Xénese 2:15)

O motivo para coidar e manter o xardín era traballar para melloralo.

O Antigo Testamento ensina:

⁴ ¿Que é o home para que te acordes del,
e o fillo do home para que o visites?

⁵ Porque o fixeches un pouco máis baixo que os anxos,
e coroácheso de gloria e honra.

⁶ Fixécheslle dominio sobre as obras das túas mans;
Puxécheslle todas as cousas debaixo dos seus pés,

⁷ Todas as ovellas e bois,
ata as bestas do campo,

⁸ as aves do ceo
e os peixes do mar, que pasan polos camiños dos mares. (Salmo 8:4-8)

Os humanos recibiron o dominio da terra (parte das obras das mans de Deus). O Novo Testamento amplía isto aínda máis:

⁵ Porque non someteu aos anxos o mundo por venir, do que falamos. ⁶ Pero un nalgún lugar deu testemuño, dicindo: Que é o home para que te acordes del? ou o fillo do home, que o visites ?

⁷ Fíxoo un pouco máis baixo que os anxos; coroácheste de gloria e honra , e puxécheso sobre as obras das túas mans: ⁸ Puxeches todas as cousas debaixo dos seus pés. Porque en que todo o someteu, non deixou nada que non lle sexa sometido. Pero agora non vemos aínda todas as cousas sometidas a el.

⁹ Pero vemos a Xesús, que foi feito un pouco máis baixo que os anxos polo sufrimento da morte, coroado de gloria e honra ; que por graza de Deus probase a morte por cada home.

¹⁰ Porque a aquel, para quen son todas as cousas e por quen son todas as cousas, ao traer moitos fillos á gloria, fixera o xefe da súa salvación perfecto a través dos sufrimentos.

¹¹ Porque tanto o que santifica como os que son santificados son todos dun, polo que non se avergoña de chamalos irmáns.

¹² Dicindo: Vou declarar o teu nome aos meus irmáns, en medio da igrexa cantareiche loanza.

¹³ E de novo, vou poñer a miña confianza nel. E de novo: Velaquí eu e os fillos que Deus me deu.

¹⁴ Dado que os nenos son partícipes de carne e sangue, tamén el tamén participou da mesma; para que mediante a morte destruíse ao que tiña o poder da morte, é dicir, ao demo;

¹⁵ E libra aos que por medo á morte estiveron toda a súa vida sometidos á escravitude.

¹⁶ Porque, en verdade, non tomou sobre el a natureza de anxos; pero tomou sobre el a descendencia de Abraham.

¹⁷ Por iso, en todas as cousas, tiña que ser semellante aos seus irmáns, para que fose un sumo sacerdote misericordioso e fiel nas cousas relativas a Deus, para facer a reconciliación polos pecados do pobo. (Hebreos 2:5-17 , KJV)

Entón, gobernar o universo é parte do plan.

Non obstante, unha das razóns polas que todas as cousas aínda non están baixo control humano é a seguinte:

²³ porque todos pecaron e non chegan á gloria de Deus (Romanos 3:23).

Pero redimirnos do pecado é parte do plan (cf. Romanos 3:24-26), polo que despois poderemos gobernar.

Misterio dos humanos en comparación cos animais

Os humanos son só animais, que se distinguen só por estar máis evolucionados que outros primates?

Non.

Os científicos loitaron con isto.

Pero aqueles dispostos a aceptar a palabra de Deus poderían entender.

Os humanos teñen o espírito do home neles, mentres que os animais, incluídos os outros primates, non teñen ese mesmo espírito. A realidade de que hai un espírito nos humanos ensínase tanto no Antigo como no Novo Testamento:

⁸ Pero hai un espírito no home, e o alento do Todopoderoso dálle entendemento. (Xob 32:8)

¹¹ Porque quen coñece as cousas dun home, senón o espírito do home que está nel?... (1 Corintios 2:11)

Os secularistas non queren admitir que hai un espírito no home que Deus deu.

Pero hai.

E ese espírito do home difire do tipo de espírito que teñen os animais (cf. Eclesiastés 3:21).

Alá por 1978, a antiga Igrexa de Deus en todo o mundo publicou un folleto de Herbert W. Armstrong titulado *O que a ciencia non pode descubrir sobre a mente humana*. Aquí tes algúns extractos dela:

POR QUE as mentes máis grandes non poden resolver os problemas mundiais? Os científicos dixeron: "Dado o coñecemento suficiente, resolveremos todos os problemas humanos e curaremos todos os nosos males". Desde 1960 o fondo mundial de coñecemento duplicouse. Pero os males da humanidade tamén se duplicaron. ...

Pero as máis grandes mentes humanas nunca comprenderon ese COÑECEMENTO divinamente revelado. É coma se Deus, o noso Creador, nos enviara a súa mensaxe nun código secreto inquebrantable.

E as máis grandes mentes humanas nunca descifraron ese código secreto. A ciencia moderna non pode entendelo. Os psicólogos non entenden o que está composta a mente humana. ...

Non hai practicamente ningunha diferenza de forma e construción entre o cerebro animal e o cerebro humano. Os cerebros dos elefantes, das baleas e dos golfinhos son máis grandes que os humanos, e o do chimpancé é lixeiramente máis pequeno.

Cualitativamente, o cerebro humano pode ser lixeiramente superior, pero non o suficiente para explicar remotamente a diferenza de produción.

Que pode explicar, entón, a gran diferenza? A ciencia non pode responder adecuadamente. Algúns científicos, no campo da investigación do cerebro, conclúen que, por necesidade, ten que haber algún compoñente non físico no cerebro humano que non existe no cerebro animal. Pero a maioría dos científicos non admitirán a posibilidade da existencia do non físico.

Que outra explicación hai? En realidade, fóra do lixeiro grao de superioridade física do cerebro humano, a ciencia NON ten explicación, debido á falta de vontade de conceder nin sequera a posibilidade do espiritual.

Cando o home se nega a admitir nin sequera a existencia do seu propio Creador, pecha da súa mente vastos océanos de coñecemento, feitos e **COMPRESIÓN** verdadeiros básicos. Cando substitúe Fábula pola verdade, é, de todos os homes, o **MÁIS IGNORANTE**, aínda que se di sabio. ...

O MAN foi feito co po do chan. Recibe a súa vida humana temporal do aire, inspirado e expulsado polas súas fosas nasais. A súa vida está no sangue (Xen. 9:4, 6). Pero o alento é oxidado ao respirar aire, mesmo como a gasolina no carburador dun automóbil. Polo tanto, o alento é o "respiro da vida" así como a vida está no sangue.

Fíxate con coidado que o HOME, feito totalmente de materia, **CONVERTERONSE** nunha alma viva tan pronto como a **RESPIRACIÓN** lle deu a súa vida física temporal. ... A **ALMA** está composta de **MATERIA** física, non de Espírito.

Expliquei que o cerebro humano é case idéntico ao cerebro animal. Pero o home foi feito na forma e forma de Deus, para ter unha relación especial con Deus, para ter o potencial de nacer na **FAMILIA** de Deus. E Deus é **ESPÍRITO** (Xoán 4:24). Para facer posible salvar a brecha, ou facer a transición da **HUMANIDADE**, composta enteiramente por **MATERIA**, a seres **ESPÍRITAIS** no Reino de Deus, para despois estar composta enteiramente por Espírito e, ao mesmo tempo, darlle ao home unha **MENTE** como a de Deus. Deus puxo un espírito en cada humano.

En Xob 32:8, lemos: "Hai un espírito no home, e a inspiración do Todopoderoso dálles entendemento".

Esta é unha gran **VERDADE**, entendida por moi poucos.

Chámolle a este espírito o espírito **HUMANO**, pois está **EN** cada humano, aínda que sexa **ESENCIA** **ESPÍRITO** e non materia. **NON** é unha persoa ou ser espírito. Non é o **HOME**, senón a esencia do espírito **NO** home. **NON** é unha alma, o humano físico é unha alma. O espírito humano imparte o poder do **INTELECTO** ao cerebro humano.

O espírito humano non fornece VIDA humana: a VIDA humana está no SANGUE físico, oxidado polo alento da vida.

É ese compoñente non físico do cerebro humano que non existe no cerebro dos animais. É o ingrediente que fai posible o paso do humano ao divino, sen cambiar a materia en espírito, no momento da resurrección. Iso explicarei un pouco máis adiante.

Permítanme deixar claros algúns puntos esenciais sobre este espírito no home. É esencia do espírito, do mesmo xeito que na materia o aire é esencia, e tamén o é a auga. Este espírito humano non pode ver. O CEREBRO físico ve a través dos ollos. O espírito humano nunha persoa non pode escoitar. O cerebro escoita polos oídos. Este espírito humano non pode pensar.

O cerebro pensa, aínda que o espírito imparte o poder de pensar, mentres que os cerebros animais brutos sen tal espírito non poden, excepto da forma máis elemental. . .

Do mesmo xeito que ningún animal mudo pode coñecer as cousas do coñecemento do home, tampouco o podería, só polo cerebro, agás polo espírito do home, o espírito humano, que está no home. Así tamén, do mesmo xeito, nin un home non pode coñecer - comprender - as cousas de Deus, a non ser que ou ata que reciba outro espírito: o Espírito Santo de DEUS.

Dito aínda doutro xeito, todos os humanos teñen desde o nacemento un espírito chamado "espírito do home" que está NELES. Teña en conta que este espírito NON é o home. É algo NO HOME. Un home pode tragar unha pequena canica. É entón algo no home, pero non é o home nin ningunha parte del como home. O home estaba feito do po do chan - mortal. Este espírito humano non é a alma. É algo na alma que é o HOME físico.

Observe, ademais, o versículo 14: "Pero o home natural non recibe as cousas do Espírito de Deus, porque para el son unha necia; tampouco pode coñecelos, porque son discernidos espiritualmente".

Entón, desde o nacemento, Deus dános un espírito, que a falta dun termo mellor chamo espírito humano. Dános un poder da MENTE que non está no CEREBRO animal. Porén, ese poder da MENTE límitase ao coñecemento do universo físico. POR QUE? Porque o coñecemento entra na mente humana SÓ a través dos cinco sentidos físicos.

Pero teña en conta que Deus non completara a creación do HOME na creación de Adán e Eva. Rematouse a creación física. Tiveron este espírito "humano" na súa creación. ...

COMO planeou Deus "puñalar a brecha" entre a composición física e a espiritual, para reproducirse a partir de HUMANOS FÍSICOS QUE PROCEDEN DO SOLO FÍSICO?

En primeiro lugar, Deus puxo NO HOME físico un espírito "humano". Non é, porén, o espírito humano o que toma as decisións, chega ao arrepentimento ou constrúe o carácter. Como subliñei, este espírito

non imparte vida, non pode ver, escoitar, sentir nin pensar. Capacita ao HOME FÍSICO, a través do seu CEREBRO, para facer estas cousas. Pero este espírito REGISTRA cada pensamento, cada parte do coñecemento recibido a través dos cinco sentidos e rexistra calquera carácter, bo ou malo, que se desenvolve na vida humana.

O HOME humano está feito literalmente de ARXILA. Deus é como o mestre oleiro que forma e dá forma a un recipiente de barro. Pero se a arxila é demasiado dura, non se dobrará na forma e forma que el quere. Se é moi brando e húmido, carece de firmeza para "PERMANECER" onde o dobra o oleiro.

Observe en Isaías 64:8: "Pero agora, oh [ETERNO], ti es o noso pai; nós somos o barro, e ti o noso oleiro; e todos somos obra da túa man".

Porén Deus deu a cada un de nós a súa mente. Se un SE NEGA a recoñecer a Deus ou os camiños de Deus, négase a arrepentirse do mal e virar cara á dereita, Deus non pode tomalo e crear un carácter divino nel. Pero a ARXILA humana debe ser flexible, debe ceder de boa gana. Se o humano se endurece e resiste, é como a arxila demasiado seca e rixida. O oleiro non pode facer nada con el. Non vai dar e dobrar. Ademais, se carece tanto de vontade, propósito e determinación que non "permanecerá" cando Deus o moldea parcialmente no que Deus quere que sexa: demasiado desagradable, débil e carente de raíz de carácter, nunca aguante ata o final. El vai perder. ...

Debe ser a xustiza de DEUS, porque todo o NOSO é para El coma trapos sucios. El continuamente infunde o seu coñecemento, a súa xustiza, o seu carácter dentro de nós - SE o buscamos con dilixencia e o queremos. PERO NELA TEMOS A NOSA PARTE MOI IMPORTANTE. ...

A medida que recibimos o CARÁCTER DE DEUS a través do Espírito Santo de Deus, cada vez máis Deus está a REPRODUCIRSE EN nós.

Finalmente, na resurrección, estaremos como Deus, nunha posición na que non podemos pecar, porque nós mesmos o puxemos así e nos apartamos do pecado e loitamos e loitamos CONTRA o pecado e vencemos o pecado.

O PROPÓSITO de Deus será cumprido!

Si, o propósito de Deus cumprirase.

Por que Deus fixo machos e femias?

Relacionado coa creación dos humanos, por que Deus os fixo home e muller?

Ben, unha razón obvia tería que ver coa reprodución como Deus dixo ao primeiro home e muller:

²⁸ Sede fecundeiro e multiplícate; enche a terra... (Xénese 1:28).

A Biblia dá unha razón relacionada bastante específica:

¹⁴ ... Entre ti e a muller da túa mocidade... é a túa compañeira e a túa muller por alianza. ¹⁵ Pero non os fixo un, tendo un remanente do Espírito? E por que un? El busca descendencia piadosa... (Malaquías 2:14bd-15)

Deus fixo machos e femias para que puidesen ser un e, finalmente, producir descendencia divina (para a deificación).

Xesús ensinou:

⁴ El respondeu e díxolles: "Non lides que o que os fixo ao principio 'fixoos varón e muller', ⁵ e dixo: 'Por iso o home deixará o seu pai e a súa nai e unirase a eles? a súa muller, e os dous serán unha soa carne? ⁶ Entón, xa non son dous, senón unha soa carne. Polo tanto, o que Deus uniu, non o separe o home". (Mateo 19:4-6)

O apóstolo Paulo escribiu en relación con isto que: "Este é un gran misterio, pero falo de Cristo e da Igrexa" (Efesios 5:32).

Ademais, que os dous se fagan un, tamén nos axuda a comprender mellor a relación entre o Pai e o Fillo (Xoán 17:20-23).

A relación matrimonial axuda a representar a relación entre o Pai e o Fillo (aos dous que a Biblia identifica como Deus, por exemplo Colosenses 2:2, que é un misterio para a maioría), así como o que acontecerá cos humanos convertidos despois da resurrección (que a Biblia tamén chama un misterio, por exemplo, 1 Corintios 15:51-54).

O apóstolo Paulo falou sobre o amor e deu outras leccións espirituais relacionadas co estado matrimonial:

⁴ ... amonesta ás mulleres novas a amar aos seus maridos, a amar aos seus fillos (Tito 2:4).

²² Mulleres, sometede aos vosos maridos, como ao Señor. ²³ Porque o marido é xefe da muller, como tamén Cristo é xefe da igrexa; e El é o Salvador do corpo. ²⁴ Polo tanto, do mesmo xeito que a igrexa está suxeita a Cristo, así as mulleres estean en todo aos seus propios maridos.

²⁵ Maridos, amade ás vosas mulleres, como tamén Cristo amou á Igrexa e entregouse a si mesmo por ela, ²⁶ para santificala e purificala co lavado de auga coa palabra, ²⁷ para presentara a si mesmo unha igrexa gloriosa, non tendo mancha ou engurra ou calquera cousa semellante, pero que debe ser santa e sen defecto. (Efesios 5:22-27)

Outra razón para facer homes e mulleres foi facer posible, aínda que con distincións físicas nesta vida, que as parellas fosen glorificadas xunto con Xesús (Romanos 8:16-17). Traballar xuntos (Xénese 1:28; Eclesiastés 4:9-12)

e mesmo sufrir xuntos nesta vida tamén formaba parte do plan (Romanos 8:16-17) para as parellas de homes e mulleres.

Vexamos tamén algunhas leccións da historia:

³⁰ Pola fe caeron os muros de Xericó despois de que foron cercados durante sete días. ³¹ Pola fe a rameira Rahab non pereceu cos que non crían, cando recibira os espías con paz. ³² E que máis direi? Xa que non me faltaría o tempo de falar de Gedeón, Barac, Sansón e lefté, tamén de David e Samuel e dos profetas: ³³ que mediante a fe someteron os reinos, fixeron xustiza, obtiveron promesas, taparon a boca dos leóns, ³⁴ apagaron a violencia dos lume, escapou do gume da espada, de debilidade fíxose forte, fíxose valente na batalla, volveu fuxir os exércitos dos estranxeiros. ³⁵ As mulleres recibiron os seus mortos resucitados. Outros foron torturados, non aceptando a liberación, para conseguir unha mellor resurrección. ³⁶ Outros foron xulgados por burlas e azoutes , si, e por cadeas e prisión. ³⁷ Foron apedreados, serrados en dous, tentados, mortos a espada. Deambulaban con peles de carneiro e de cabra, sendo indigentes, aflixidos, atormentados, ³⁸ dos cales o mundo non era digno. Vagaban por desertos e montañas, por covas e covas da terra. ³⁹ E todos estes, que obtiveron un bo testemuño pola fe, non recibiron a promesa, ⁴⁰ Deus nos proporcionou algo mellor para que non **fosen perfectos sen** nós. (Hebreos 11:30-40)

Tanto homes como mulleres tiñan fe e eran herdeiros das promesas, por igual. E tanto homes como mulleres deben ser perfectos. E isto será mellor para nós.

Con que propósito?

Dar amor dun xeito único ao longo de toda a eternidade.

Como escribiu o apóstolo Paulo aos cristiáns (e non só ás parellas casadas):

¹² E que o Señor vos faga **crecer e abundar no amor uns a outros e a todos** ... (1 Tesalonicenses 3:12)

Sexa masculino ou feminino, os humanos están destinados a dar amor. Aumentar o amor a todos mellorará a eternidade.

Que pasou cos humanos?

Cando Deus fixo aos humanos por primeira vez, bendiciunos (Xénese 1:28). Tamén dixo que todo o que fixo (incluídos os humanos) era "moi bo" (Xénese 1:31).

Ademais, teña en conta que a Biblia ensina especificamente:

²⁹ ... Que Deus fixo o home recto, pero eles buscaron moitos esquemas. (Eclesiastés 7:29)

No Xardín do Edén, Deus deu aos primeiros humanos verdadeiros, Adán e Eva (Xénese 3:20), todo o que realmente necesitaban.

Tiñan un ambiente limpo e agradable, comida e algo que facer (Xénese 2:8-24). Vivían basicamente da verdade.

Pero tamén hai un mundo espiritual invisible que é un misterio para a maioría. Hai un reino invisible que inclúe aos anxos. A Biblia mostra que antes de que os seres humanos fosen creados un terzo dos anxos rebeláronse e seguiu a un adversario coñecido agora como Satanás (Apocalipse 12:4).

Co tempo, Satanás (cf. Apocalipse 12:9) apareceu como unha serpe. Despois díxolle a Eva que Deus os estaba a reprimir (Xénese 3:1,4-5).

A serpe enganou a Eva coa súa astucia (2 Corintios 11:3). Satanás díxolle a Eva que non crease na palabra de Deus (Xénese 3:2-4). Apelou aos desexos persoais e á vaidade de Eva e ela escolleu desobedecer a Deus e escoitar a Satanás (Xénese 3:6a). O seu marido Adán estaba alí con Eva, e decidiu que debía pecar e estar con ela (Xénese 3:6b).

Inserto especulativo: Longevidade humana

Despois dos primeiros cinco capítulos do Libro do Xénese, onde vemos a algunhas persoas que viven máis de 900 anos.

Entón, por que os primeiros como Adán e Noé viviron tanto tempo?

O historiador xudeu Josefo afirmou que, en parte, isto se debía a que Deus tiña o alimento máis adecuado para eles, así como para darlles tempo para desenvolver as primeiras tecnoloxías (Libro de Antigüidades 1, 3:9).

Ao parecer, con todo, unha razón pola que Deus permitiu que as persoas vivisen vidas máis longas antes foi para que puidesen ver mellor as consecuencias do pecado e vivir á marxe dos camiños de Deus. Daquela, os efectos da contaminación, por exemplo, non serían tan obvios como no século ^{XXI}. Ademais, ter unha vida útil máis longa axudaríaalles a ver mellor os problemas sociais e doutros tipos nos que se estaban metendo os humanos.

Verían que os humanos NON estaban facendo o mundo mellor. Polo tanto, despois de que resucitaran (Apocalipse 20:11-12), sería mellor que se decatasen dos erros ao non seguir o camiño de Deus.

As xeracións posteriores terían visto o Gran Diluvio (está nos rexistros históricos de moitas sociedades) e tamén verían máis efectos negativos da humanidade seguindo a dirección de Satanás, en lugar de vivir verdadeiramente o camiño de Deus.

Deus determinou que era mellor para as xeracións posteriores vivir vidas máis curtas, en xeral , e sufrir por períodos máis curtos. O plan de Deus é minimizar o sufrimento (cf. Lamentacións 3:33).

Misterio de Satanás e os seus demos

Pero non foi só Eva quen foi enganada. O Novo Testamento di que "aquela serpe antiga" chámase "Diaño e Satanás, que engana ao mundo enteiro" (Apocalipse 12:9).

Xesús ensinou que Satanás era un mentireiro e o pai (orixinador) das mentiras (Xoán 8:44).

Orixinalmente, Satanás era coñecido como Lucifer (Isaías 14:12), que significa "portador de luz". Era un "querubín" (Ezequiel 28:14). Un querubín é un ser anxelico alado cuxos papeis incluían estar no propiciatorio de Deus (Éxodo 25:18-20; Ezequiel 28:14,16).

Lucifer foi creado como un ser basicamente perfecto (cf. Ezequiel 28:15) e atractivo (cf. Ezequiel 28:17). Pero esa perfección non durou (Ezequiel 28:15).

Deus creou a Lucifer e aos anxos, pero, en certo sentido, a súa creación non foi completa ata que se formou o carácter neles. Agora Deus non pode poñer un personaxe instantaneamente nun; se o fixera, basicamente estaría creando algún tipo de robot "controlado por ordenador". Isto é certo tanto para os seres espíritos como para os seres humanos.

Se Deus crease o carácter xusto instantaneamente por fiat, non habería ningún carácter, porque o carácter é esa capacidade dunha entidade separada, do individuo, de chegar ao seu propio coñecemento da verdade e de facer a súa propia. decisión e a vontade de seguir o correcto en lugar do mal. E o individuo creado debe tomar esa decisión. Noutras palabras, o individuo, humano ou anxelical, ten parte na súa propia creación.

Este é un misterio para a maioría xa que poucas persoas o entenderon completamente.

Por favor, comprenda que a Biblia mostra que, moito antes do incidente no Xardín do Edén, Satanás era "perfecto nos seus camiños" (Ezequiel 28:11-15a), pero despois sucumbiu ao orgullo e á iniquidade e foi arroxado á terra. terra (Ezequiel 28:15b-17; Isaías 14:12-14). Converteuse nun adversario de Deus (Satanás significa adversario), en lugar de construír correctamente un carácter xusto.

A súa rebelión foi unha das razóns polas que despois da creación inicial de Xénesis 1:1, houbo caos e a terra quedou "desolada" (ISV, GNB) en Xénesis 1:2. Entón Deus foi a "renovar a faz da terra" (Salmo 104:30), que incluía facer cousas que fixo durante a "re-creación" (Xénesis 1:3-31; 2:1-3).

Por que algo diso ten algunha importancia?

Ben, a renovación (a "re-creación"), mostra que Deus pode arranxar o que o demo pode destruír. As Escrituras mostran que Deus ten un plan para facelo no futuro (por exemplo, Acto 3:19-21; Isaías 35:1-2).

Aínda así, considere ademais que a Biblia ensina que Lucifer era "o selo da perfección, cheo de sabedoría e perfecto en beleza" (Ezequiel 28:12).

Como ser anxelico, Lucifer non necesitaba sustento físico.

Lucifer tiñao todo.

Porén, pecou (como fixeron algúns outros anxos segundo 2 Pedro 2:4) e tirou con el un terzo dos anxos á terra (Apocalipse 12:4) (os anxos serán xulgados máis tarde polo pobo de Deus segundo 1 Corintios 6: 3).

Lucifer e a súa rebelión demostraron que mesmo os seres que "o tiñan todo" poden rebelarse para intentar empeorar as cousas. E máis tarde, convenceu aos primeiros humanos que "tiñan todo" para que se rebelasen tamén contra Deus (Xénese 3:1-6).

Polo tanto, isto axuda a demostrar que se Deus dese aos humanos todo o que necesitan, para que non houbera pobreza, que sen carácter piadoso, a xente aínda causaría problemas para si mesmos e para os demais.

Por que Deus permite que Satanás engane ?

A rebelión de Satanás frustrou o plan de Deus?

Non.

Pero non mostra a Biblia que Satanás, o "príncipe do poder do aire" (Efesios 2:2), transmite a súa mensaxe egoísta e desobediente? Non "cegou" o Diaño a mente da maioría da humanidade como "o deus desta era" (2 Corintios 4:4)?

Si e si.

Non ensina a Biblia que Satanás o Demo "engana ao mundo enteiro" (Apocalipse 12:9)?

Si.

Ben, entón, por que Deus permitiu que Satanás e os seus demos viñesen a enganar á xente e causar outros problemas na terra?

Hai un par de razóns.

O apóstolo Paulo chamou o noso tempo "esta época actual do mal" (Gálatas 1:4), o que implica unha época mellor por vir.

Por que, porén, se lle permite a Satanás ter algún do seu poder durante a nosa idade, xa que antes rexeitou a Deus?

A influencia de Satanás axúdanos a aprender leccións e moitas veces a construír o carácter máis rápido que se non estivese presente. Máis rápido, para que poidamos superar e construír un carácter xusto resistindo así como ver rapidamente os froitos de ir polo camiño equivocado. Cada vez que te resistes ao pecado, tes espiritualmente máis forte.

Aínda que ás veces difícil, esta aceleración resulta en menos sufrimento xeral.

Consideremos algunhas cousas que axudan a ilustralo.

Considere o carbono, como un anaco de carbón. Pode romperse con relativa facilidade, pero unha vez que está baixo unha presión extrema pode converterse nun diamante, que está entre as substancias naturais máis duras. Entón, o débil faise forte pola presión. A Biblia ensina que os cristiáns, aínda que débiles no mundo (1 Corintios 1:26-29), deben ser puros como ouro refinado, prata ou pedras preciosas segundo 1 Corintios 3:12.

A continuación, imaxina que queres superar algún obxecto pesado que non podes levantar. Poderías mirar o obxecto pesado, pero iso non o moverá. Poderías dobrar os brazos uns vinte minutos ao día e iso podería facer que os teus brazos sexan un pouco máis fortes, pero non demasiado, ou quizais tardarían anos e anos en marcar a diferenza.

Ou podes traballar con pesos pesados que podes manexar. Levantalos sería máis difícil que simplemente levantar os brazos.

Non obstante, levantar pesas non só faría que os brazos sexan máis fortes que simplemente dobralos, este tipo de exercicio tamén faría que o tempo necesario para que os brazos sexan o suficientemente fortes como para superar o obxecto sexa moito máis curto.

Agora considere que:

En 1962, Víctor e Mildred Goertzel publicaron un estudo revelador de 413 "persoas famosas e excepcionalmente dotadas" chamado Cradles of Eminence. Levaron anos tratando de comprender o que producía tal grandeza, que fíu condutor podía percorrer a vida de todas estas persoas destacadas.

Sorprendentemente, o feito máis salientable foi que practicamente todos eles, 392, tiveron que superar obstáculos moi difíciles para converterse no que eran. (Holy Sweat, Tim Hansel, 1987, Word Books Publisher, p. 134)

Que teñen que ver estes exemplos co por que hai un demo?

Permitir que o diaño intente tentar á humanidade acelera esencialmente o proceso de ser capaz de superar os nosos propios defectos e desenvolver un carácter xusto coa axuda de Deus (Filipenses 4:13; Santiago 4:7). O resultado final é que as persoas poderán vencer máis rápido e co menor sufrimento posible (cf. Lamentacións 3:33; 1 Pedro 4:12-13 ; 3 Xoán 2).

E se Deus está a chamarte nesta era, non permitirá que sexas tentado por Satanás ou por varias luxurias máis aló do que podes manexar (1 Corintios 10:13).

Resistirse a Satanás e a varias tentacións faiche máis forte espiritualmente (Santiago 1:12, 4:7) e axudarache a poder axudar aos demais no futuro (cf. 1 Xoán 4:21). Satanás non quere que creas a verdade da palabra de Deus.

Misterio da Verdade

O *Cambridge Dictionary* define "a verdade" do seguinte xeito:

a verdade os feitos reais sobre unha situación, evento ou persoa:

A verdade é algo que é verdadeiramente exacto. Porén, os filósofos, a xente común e os líderes levan moito tempo preguntando sobre a verdade.

Entón, observemos como o *Cambridge Dictionary* define a verdade "formal":

un feito ou principio que a maioría da xente pensa que é certo:

Pero o anterior non sempre é certo. E moitos xa se decataron diso. Porén, moitos consideran a realidade "formal" e non aceptan absolutos como verdade real. Pero as crenzas, individuais ou colectivas, moitas veces non son certas. A Biblia advirte contra aqueles que toman consello dos humanos en vez de, verdadeiramente, de Deus (Isaías 30:1; 65:12b). O pecado é un factor (cf. Isaías 59:2a).

Cando falaba con Xesús, o prefecto romano Poncio Pilato preguntou sobre a verdade:

³⁷Entón Pilato díxolle: "Es ti entón un rei?"

Xesús respondeulle: "Con razón dis que eu son un rei. Por iso nacín, e por iso vin ao mundo, para dar testemuño da verdade. Todo o que é da verdade escoita a miña voz".

³⁸ Pilato díxolle: "Que é a verdade?" E dito isto, saíu de novo cara aos xudeus e díxolles: "Non lle atopo ningunha culpa". (Xoán 18:37-38)

Ao parecer, Pilato escoitara moitos argumentos sobre a verdade e concluíu que ninguén podía definila correctamente.

Aínda que Xesús non respondeu á última pregunta de Pilato, parece que Pilato saíu sen esperar resposta. Pero Xesús dixo que os da verdade o escoitarían.

Pouco antes de atoparse con Pilato, Xoán rexistrou que Xesús dixo cal era a verdade:

¹⁷Santificaos coa túa verdade. A túa palabra é verdade. (Xoán 17:17)

A Biblia tamén ensina que Deus non pode mentir (Hebreos 6:18, Tito 1:2).

Polo tanto, pódese concluír que todo o que di Deus é a verdade.

Agora, isto será considerado como un razoamento circular, especialmente para aqueles que aceptan a Biblia como verdadeira. Non obstante, unha vez que probas que hai un Deus e que a súa palabra é verdade (e temos libros, como *É lóxica a existencia de Deus* e *Proba que Xesús é o Mesías* que o fan), entón é lóxico concluír que a palabra de Deus é o estándar para avaliar o que é verdade.

A mentira é algo que se opón á verdade. Polo tanto, algo en conflito coa palabra inspirada orixinal de Deus non é verdade, non importa cantas persoas digan crer nela.

Moitos cren que deberían "deixar que a súa conciencia sexa a súa guía". Pero sen o Espírito de Deus, a mente carnal non pode discernir a verdade como debería (1 Corintios 2:14) xa que o corazón pode ser desesperadamente malvado (Xeremias 17:9).

Considere tamén que Xesús dixo:

⁴ ... "Está escrito: Non só de pan vivirá o home, senón de toda palabra que sae da boca de Deus."
(Mateo 4:4)

Os humanos producen pan das cousas que Deus creou. Pero a verdadeira forma de vivir é seguindo a palabra de Deus.

O apóstolo Paulo escribiu:

¹³Por iso tamén agradecemos a Deus sen cesar, porque cando recibiches a palabra de Deus que escoitaches de nós, non a acollestes como palabra de homes, senón como é en verdade, a palabra de Deus, que tamén con eficacia traballa en ti que cres. ¹⁴Pois vós, irmáns, convertédesvos en imitadores das igrexas de Deus que están en Xudea en Cristo Xesús. (1 Tesalonicenses 2:13-14a).

⁷ ... a palabra da verdade (2 Corintios 6:7)

¹³ Nel confiaches tamén, despois de escoitar a palabra da verdade, o evanxeo da túa salvación; (Efesios 1:13)

⁵ ... a esperanza que vos está depositada no ceo, da que xa oíches antes na palabra da verdade do evanxeo (Colosenses 1:5)

A verdade é un misterio para a maioría, porque a maioría non confía plenamente na verdadeira palabra de Deus (cf. Colosenses 1:5, -6,25-27 ; 1 Tesalonicenses 2:13) nin comprende gran parte da boa nova do evanxeo.

da salvación. A maioría confía noutros humanos, que eles mesmos foron enganados por Satanás (Apocalipse 12:9). Xesús dixo:

⁸ "Este pobo achégase a min coa súa boca e honrame cos seus beizos, pero o seu corazón está lonxe de min. ⁹ E en balde me adoran, ensinando como doutrinas os mandamentos dos homes. (Mateo 15:8-9)

Confiar máis noutros humanos que a palabra de Deus leva á adoración van e afasta á xente da verdade.

Porén, a verdade pódese saber.

O apóstolo Xoán escribiu:

³¹ Entón Xesús díxolles aos xudeus que creron nel: "Se permanecedes na miña palabra, sodes verdadeiramente os meus discípulos. ³² E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres". (Xoán 8:31-32)

⁴⁶ ... E se digo a verdade, por que non me cres? ⁴⁷ O que é de Deus escoita as palabras de Deus; por iso non escoitades, porque non sodes de Deus. (Xoán 8:46-47)

³⁷ ... Eu vin ao mundo, para dar testemuño da verdade. Todo o que é da verdade escoita a miña voz (Xoán 18:37).

⁶ Se dicimos que temos comunión con El e andamos nas tebras, mentimos e non practicamos a verdade. ⁷ Pero se andamos na luz como El está na luz, temos comunión uns cos outros, e o sangue de Xesucristo, o seu Fillo, límpanos de todo pecado. (1 Xoán 1: 6-7)

⁴ O que di: "Eu coñezoo" e non cumpre os seus mandamentos, é un mentireiro e a verdade non está nel. ⁵Pero quen garda a súa palabra, verdadeiramente o amor de Deus é perfecto nel. Por isto sabemos que estamos nel. ⁶ O que di permanecer nel debe andar tamén como el andou. (1 Xoán 2:4-6)

¹⁸ Meus fillos, non amemos de palabra nin de lingua, senón de feito e de verdade. ¹⁹ E por iso sabemos que somos da verdade, e aseguraremos os nosos corazóns diante del. (1 Xoán 3:18-19)

³Porque alegreime moito cando viñeron irmáns e testificaron da verdade que hai en vós, así como andades na verdade. ⁴ Non teño maior gozo que oír que os meus fillos andan na verdade. (3 Xoán 3-4)

A pesar do que di a Biblia, a conexión entre que a verdade é a palabra de Deus e que o entendan mellor os que obedecen a Deus é un misterio para moitos.

John tamén escribiu o seguinte:

3... Xusto e verdadeiro son os teus camiños, oh Rei dos santos! (Apocalipse 15:3)

Camiñar nos camiños de Deus axúdanos a comprender mellor a verdade mentres vivimos pola verdade.

Como cristiáns, santificados pola palabra de Deus (Xoán 17:17), debemos estar "dividindo correctamente a palabra da verdade" (2 Timoteo 2:15), evitando " as charlas mundanas e vacías, porque levarán a máis adiante ". impiedade " (2 Timoteo 2:16, NASB). Por iso, evitamos compromisos coas relixións do mundo.

Pero e se a ciencia contradí a Biblia, como afirman moitos expertos?

Ben, "que Deus sexa verdade, pero cada home mentireiro" (Romanos 3:4). Cre na palabra de Deus.

Mesmo nos tempos do Novo Testamento, houbo quen chamaba ao erro "ciencia". Aviso:

²⁰ Oh Timoteo, garda o que está confiado na túa confianza, evitando os balbuceos profanos e vans e as oposicións da ciencia falsamente chamada:

²¹ O cal algúns profesan erraron en canto á fe. (1 Timoteo 6:20-21, KJV)

Entón, houbo quen afirmaba que Cristo foron enganados por líderes intelectuais que se opoñen á verdade.

O apóstolo Xoán inspirouse para escribir:

²⁶ Estas cousas escribíche sobre os que intentan enganarte. (1 Xoán 2:26)

Varios científicos foron enganados e/ou pensaron que tiñan feitos que non estaban de acordo coa palabra de Deus. Non caia na súa desinformación.

Hai un Deus (para obter máis información, consulta o libro gratuito en liña en ccog.org titulado: *É lóxica a existencia de Deus?*) e pódese confiar na súa palabra para a verdade. A Biblia advirte que "[c] urse é o home que confía no home" (Xeremias 17:5).

O apóstolo Paulo escribiu o seguinte a Timoteo sobre algúns que eran:

⁷ sempre aprendendo e nunca capaz de chegar ao coñecemento da verdade. ⁸ Agora ben, como Jannes e Xambres resistiron a Moisés, así tamén resisten estes á verdade: homes de mente corrupta, desaprobados pola fe; ⁹ pero **non avanzarán máis, porque a súa insensatez será manifesta para todos** (2 Timoteo 3:7-9).

Moitos afirman estar sempre aprendendo e interesados na verdade, pero a maioría resisten á verdade.

A verdade foi profetizada como unha mercadoría máis escasa nos últimos tempos:

¹² Si, e todos os que queiran vivir piadosamente en Cristo Xesús sufrirán persecución. ¹³Pero os homes malvados e os impostores irán empeorando, enganando e sendo enganados. ¹⁴Pero tes que perseverar nas cousas que aprendeches e das que tes seguro, sabendo de quen as aprendeches (2 Timoteo 3:12-14).

Se tes abondo do "amor á verdade" (2 Tesalonicenses 2:10) e actúas sobre el, podes ser aforrado dun engano masivo que se aveciña (2 Tesalonicenses 2:7-12) unha "hora de proba" terrible que está chegando a toda a terra (Apocalipse 3:7-10).

Misterio do Descanso

Aínda que non parece que o descanso fose un misterio, resultou ser así para moitos.

A Biblia mostra que Deus bendixo o sétimo día (Xénese 2:2-3). A Biblia non ensina que Deus bendiciu ningún outro día da elección humana. A xente debe "obedecer a Deus antes que aos homes" (Feitos 5:29).

Deus proporcionou un descanso físico semanal para os humanos. E fai provisións para que os humanos poidan conservalo (cf. Éxodo 16:5; Levítico 25:18-22).

Moitos están sorprendidos ao entender que, a longo prazo, poden facer máis traballando seis días en lugar de sete. Pero iso é certo.

E porque a xente non entende as escrituras, isto é un misterio para a maioría.

Deus inspirou ao profeta Ezequiel a escribir:

²⁶ Os seus sacerdotes violaron a miña lei e profanaron as miñas cousas santas; non distinguiron entre o santo e o profano, nin deron a coñecer a diferenza entre o impuro e o limpo; e ocultaron os seus ollos dos meus sábados, de xeito que eu son profanado entre eles. (Ezequiel 22:26)

Moitos líderes relixiosos violan a lei de Deus e ocultaron os seus ollos relacionados cos sábados. Os *meus sábados* é unha referencia ao sábado semanal, así como aos sábados anuais que tamén se coñecen como Días Santos de Deus. Os sábados son un tempo de descanso físico/restauración e rexuvenecemento espiritual.

As imaxes da semana de sete días que do mesmo xeito que Deus deu aos humanos seis días para facer o seu traballo e descansar o sétimo, que Deus deu á humanidade seis "días de mil anos" (cf. Salmo 90:4; 2 Pedro 3:8) para facer o traballo da humanidade, pero despois vivir no "sétimo día de mil anos" no reino milenar (cf. Apocalipse 20:4-6).

O plan de 6.000/7.000 anos alíñase ben coas ensinanzas do Novo Testamento sobre estar nos "últimos días" (Feitos 2:14-17) que comezou non máis tarde que cando Xesús remataba o seu ministerio terrestre (Hebreos 1:1-2). Os dous últimos días dos seis mil anos serían os últimos días dese tipo de semana.

A tradición xudía ensina que esta idea de 6.000 anos foi ensinada por primeira vez na escola do profeta Elías (Talmud babilónico: Sanedrín 97a).

A finais do século II e principios do III, santos e bispos grecorromanos como Ireneo (Ireneo. Adversus). haereses , libro V, capítulo 28:2-3; 29:2) e Hipólito (Hipólito. Sobre o HexaÉmeron , Ou Seis Días de Traballo) tamén entendeu e ensinou os 6.000-7.000 anos, ademais de informar que o sábado semanal representaba o descanso milenar (o sétimo dos mil anos).

Pero despois do ascenso do emperador Constantino no século IV, moitos outros deixaron de ensinar isto . Pódese atopar máis información sobre as primeiras crenzas no libro gratuíto, dispoñible en liña en ccog.org, titulado *Beliefs of the Original Catholic Church* .

A pesar de que os católicos grecorromanos xa non ensinan oficialmente a doutrina dos 6.000 anos, Deus permitiu que durante esta idade de 6.000 anos o Diaño e a humanidade elixan ir polo camiño equivocado para minimizar o sufrimento total e formar parte do proceso para perfeccionar a todos os humanos. quen o escoitará, ben nesta era ou na vindeira.

Por que 6.000 anos?

Parece que Deus concluíu que este sería tempo suficiente para que os humanos probasen moitas formas de vida diferentes que pensaban que eran as mellores, e varias xeracións desde Adán e Eva tiveron esa oportunidade. Entón, durante miles de anos, os humanos poderían ver mellor que as declaracións de Proverbios 14:12 e 16:25 : "Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte". correcto.

Deus sabía que este mundo iría tan mal cara ao final destes 6.000 anos, que "a menos que eses días fosen acurtados, ningunha carne se salvaría" (Mateo 24:22).

Despois dos 6.000 anos, Xesús volverá, os santos resucitarán, salvarase a vida no planeta e establecerase a porción milenaria do Reino de Deus (cf. Apocalipse 20:4-6).

E isto parece ser un misterio para a maioría.

Observe algo que Isaías se inspirou para escribir:

¹¹Pois con beizos balbuceantes e outra lingua falaralle a este pobo, ¹² A quen dixo: "Este é o repouso co que podes facer descansar o cansado", e: "Este é o refrescante"; Aínda así non o escoitaron. (Isaías 28:11-12)

Deus promete descanso, pero por mor dos "beizos tartamudeando e outra lingua" -ensinanzas erróneas e problemas de tradución- a maioría non acepta o descanso refrescante que Deus proporcionou para cada semana.

No libro dos Hebreos do Novo Testamento, utilízanse dúas palabras gregas diferentes e adoitan traducirse ao inglés como "descanso". Transliterados ao inglés, son *katapausis* e *sabbatismos*. Debido a que moitos tradutores traduciron erróneamente as dúas palabras iguais, moitos foron confundidos. Sabbatismos úsase en Hebreos 4:9, mentres que katapausis úsase en lugares como Hebreos 4:3.

Debido ao futuro "descanso" (katapausis) --o Reino de Deus-- no que vai entrar Israel espiritual (Hebreos 4:3), queda para eles un sabbatismos , unha observancia do día do sábado agora (Hebreos 4:9).). Isto significa que os cristiáns entrarán no futuro "descanso" do Reino de Deus aínda que agora manteñan o descanso do sábado semanal que o espera. Nesta época, o pobo de Deus debe descansar con dilixencia o mesmo día que Deus (Hebreos 4:9-11a), "para que ninguén caia segundo o mesmo exemplo de desobediencia" (Hebreos 4:11b).

Debido ás erróneas traducións e á "ocultación dos ollos" dos profesores relixiosos sobre os sábados de Deus, o descanso bíblico aínda é un misterio para moitos.

Misterio do pecado

Moita xente parece estar confusa sobre o que é o pecado.

Moitos actúan como se puidesen definilo.

Porén, é Deus, e non os humanos, quen define o pecado.

Que é o pecado?

Así o define a Biblia:

⁴ Quen comete pecado tamén comete iniquidade, e o pecado é iniquidade. (1 Xoán 3:4, NKJV)

⁴ Quen comete pecado , tamén comete iniquidade; e o pecado é iniquidade. (1 Xoán 3:4, DRB)

⁴ Todo aquel que peca incumpre a lei e, de feito, o pecado é iniquidade. (1 Xoán 3:4, EOB Novo Testamento)

⁴ Quen comete pecado tamén transgrede a lei, porque o pecado é a transgresión da lei. (1 Xoán 3:4, KJV)

Que lei?

A lei de Deus, que está na súa palabra (cf. Salmo 119:11), e que inclúe os Dez Mandamentos (cf. 1 Xoán 2:3-4; Salmo 119:172; véxase tamén o libro gratuíto, dispoñible en liña en [www. ccog.org](http://www.ccog.org), titulado: *Os dez mandamentos: o decálogo, o cristianismo e a besta*).

Aínda que ninguén foi obrigado a pecar, a Biblia ensina que todos pecaron (Romanos 3:23).

Por que os humanos pecan?

Ben, polo mesmo motivo que pecaron Eva e Adán. Foron enganados por Satanás e/ou polas súas luxurias.

Satanás enganou ao mundo enteiro (Apocalipse 12:9). Utilizou todos os malos pensamentos que puido para influenciar e enganar a toda a humanidade. Satanás difundiu a súa filosofía por todas partes (cf. Efesios 2:2), apelando á vaidade, á luxuria e á cobiza para influenciarnos.

Teña en conta o seguinte do falecido evanxalista Leroy Neff:

Cada un de nós estivo atento a este bombardeo enganoso dende pequenos. Satanás utilizou este método para inserir pensamentos erróneos, e usa o ambiente e as circunstancias para influir en nós a tomar decisións erróneas como fixeron Adán e Eva.

Cando nacemos, non tiñamos odio nin animosidade contra Deus nin o seu camiño perfecto. Nin sequera sabiamos que Deus existía ou que tiña un xeito correcto de vivir. Pero no seu momento nós tamén desenvolvemos a mesma actitude que Satanás, de egoísmo, de cobiza e de luxuria e de querer o noso propio camiño.

Cando eramos nenos pequenos, quizais fosemos como aqueles dos que Cristo falaba (Mateo 18:3, 4). Eran humildes e ensinables, aínda non completamente enganados por Satanás e a súa sociedade. ...

Toda a desgraza humana, a infelicidade, a dor e a miseria viñeron como resultado directo do pecado: a violación das leis espirituais e físicas de Deus. A felicidade e unha vida plena e abundante son os resultados automáticos da obediencia á Lei de Deus. (Neff L. All About Sin. Tomorrow's World Magazine. Abril de 1972)

E mentres Xesús morreu por todos os nosos pecados, o pecado ten un custo. E o custo a longo prazo é que afecta negativamente ao pecador e ao potencial de facer aínda máis ben. Entón, fai Non penses que pecar agora é bo para ti (ou para os demais), pero esperemos que todos aprendan leccións dos seus pecados (cf. 2 Pedro 2:18-20), confesámoslos (1 Xoán 1:9) e arrepenémonos deles (cf. Act 2:37-38).

Por mor de ensinanzas e tradicións inadecuadas, moitos non recoñecen o pecado nesta época.

O apóstolo Paulo escribiu:

⁷ Porque o misterio da iniquidade xa está a funcionar; só hai quen actualmente o contén, ata que poida saír do medio. ⁸ E entón revelarase o inicuo, a quen o Señor Xesús consumirá co alento da súa boca e anulará coa aparición da súa vinda, ⁹ cuxa chegada é segundo a obra de Satanás, en todo poder e en sinais, e en marabillas da mentira, ¹⁰ e en todo engano da maldade para os que perecen, a cambio do cal non recibiron o amor da verdade para que se salvaran. ¹¹ E por iso, Deus enviaralles unha obra de

engaño, para que crean o que é falso, ¹² para que sexan xulgados todos aqueles que non creron na verdade pero se deleitaron na iniquidade. (2 Tesalonicenses 2:7-12, Biblia literal de Berea)

Parte do "misterio da iniquidade" ("misterio da iniquidade" DRB) é que a moitos non se lles ensinou esa verdade sobre o pecado e/ou se lles ensinou a razoar arredor das leis de Deus como os fariseos da época de Xesús e, en cambio, aceptan tradicións impropias. (cf. Mateo 15:1-9). Aqueles sen amor suficiente pola verdade serán cruelmente enganados a medida que nos acheguemos ao final desta era.

A Biblia ensina: "Non vos deixedes enganar, meus amados irmáns" (Santiago 1:16).

Porén, os humanos tendemos a enganarnos a nós mesmos (especialmente coa influencia de Satanás) e non entender o alcance das nosas tendencias a desviar.

O apóstolo Santiago explicou o seguinte sobre a tentación e o pecado:

¹² Benaventurado o home que soporta a tentación; porque cando sexa aprobado, recibirá a coroa da vida que o Señor prometeu aos que o aman. ¹³ Que ninguén diga cando sexa tentado: "Son tentado por Deus"; pois Deus non pode ser tentado polo mal, nin El mesmo tenta a ninguén. ¹⁴ Pero cada un é tentado cando é atraído polos seus propios desexos e seducido. ¹⁵ Entón, cando o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando está xa maduro, dá a morte. (Santiago 1:12-15)

Para resistir a tentación, para sacar un pensamento equivocado da túa mente que entra nela, enche a túa mente de bos pensamentos (Filipenses 4:8) e volve a Deus.

Que mellores pensamentos hai que aqueles sobre Deus e a súa Palabra? Se resistes adecuadamente a Satanás, a Biblia di que fuxirá (Santiago 4:7).

Resistir faiche espiritualmente máis forte, mentres que entregarte ao pecado fai que sexas máis débil.

O pecado axuda a mostrar, para aqueles que están dispostos a crer, que necesitamos a Deus e os seus camiños.

Modimo o ile a kwešiša ka ga khuetšo ya boradia bja Sathane, gammogo le dikganyogo tša batho, gomme a hlama leano la phološo leo le elago hloko seo (bakeng sa dintlha tše dingwe ka seo, hle lebelela puku ya mahala ya inthaneteng: Neelo ya lefase ka bophara ya Phološo. Apokatastasis: Can God pholosa ba timetseng molemong o tlang? Mangwalo a makgolo a utolla leano la Modimo la pholoso).

3. Madumedi a Lefase a Ruta'ng?

Varias crenzas teñen as súas crenzas sobre cales son os propósitos da creación. Entón, vexamos algunhas declaracións das que se aferran a varias relixións orientais e occidentais.

Pero primeiro, consideremos aos ateos. Os ateos non cren que os humanos teñan ningún propósito, excepto quizais o goce ou algunha forma de realización persoal.

Hai algúns (que poden considerarse ateos ou non) que cren que sería mellor se existisen menos humanos:

O antinatalismo é a crenza de que a vida humana é obxectivamente inútil e inútil. Como explica The Guardian, os antinatalistas afirman que a reprodución humana causa danos inxustificadas á sociedade humana (que non debería existir, por este xeito de pensar) e ao planeta. Ademais, os pais son culpables dun delito moral ao impoñer a existencia a fillos que non consentiron a súa existencia. ...

Os antinatalistas adoitan afirmar que a súa crenza na inutilidade da vida humana está motivada pola compaixón pola vida humana...

os antinatalistas desexan protexer á humanidade do dano garantindo a súa eliminación... (Walsh M. Growing 'Anti-Natalist' Movement Calls For the Extinction Of Humanity... Daily Wire, 15 de novembro de 2019)

Basicamente, os antinatalistas cren que os humanos causan máis dano que ben, a vida é dura e, polo tanto, a xente non debería traer máis seres humanos ao mundo xa que facelo aumentará o sufrimento e a dor total.

Pero están equivocados sobre o valor humano.

Os humanos si teñen valor. E mentres hai sufrimentos, os humanos foron feitos para contribuír e axudar. Hai un sentido á vida.

Agora, vexamos o que di o hinduísmo sobre o propósito da humanidade.

Segundo se informa, hai algo máis de mil millóns de hindús. Aquí tes información sobre as crenzas desa fe:

Segundo o hinduísmo, o significado (propósito) da vida é catro: lograr Dharma, Artha, Kama e Moksha. O primeiro, dharma, significa actuar con virtude e xustiza. ... O segundo significado da vida segundo o hinduísmo é Artha, que se refire á procura da riqueza e da prosperidade na propia vida. ... O terceiro propósito da vida dun hindú é buscar Kama. En termos sinxelos, Kama pódese definir como gozar da vida. O cuarto e último sentido da vida segundo o hinduísmo é Moksha, a iluminación. De lonxe, o sentido da vida máis difícil de conseguir, Moksha pode levar a un individuo só unha vida (raramente) ou pode levar varias. Non obstante, considérase o sentido máis importante da vida e ofrece recompensas

como a liberación da reencarnación, a autorrealización, a iluminación ou a unidade con Deus. (Sivakumar A. O significado da vida segundo o hinduísmo, 12 de outubro de 2014)

Entón, esencialmente o hinduísmo ensina a esforzarse por vivir con xustiza, buscar prosperidade, gozar da vida e acadar a iluminación, que segundo un hindú que escoitei falar, tamén inclúe a deificación. Aínda que esas crezas hindús poden ser consistentes coa Biblia, non explican por que debería haber vida en primeiro lugar.

Segundo se informa, hai algo máis de medio billón de budistas. O budismo ten unha visión diferente do hinduísmo:

O budismo nega que exista un significado permanente e absoluto da vida, e describiu a vida como insatisfactoria (s. dukkha) e baleira (s. sunyata). Non obstante, Buda recoñeceu que a vida ten un significado relativo, e é a través desta natureza relativa e condicionada da vida que podemos acadar e realizar a verdade universal. Segundo os discursos de Buda, as nosas vidas e o mundo non son máis que fenómenos que soben e baixan. É un proceso de formación e dexeneración. (Cal é o significado da vida? Buddhnet.net, consultado o 21/03/19)

Aínda que o hinduísmo ten moitos deuses, o budismo non ten un. E, se non hai Deus, entón os budistas (como outros ateos) teñen razón en que a vida non ten un significado absoluto.

Pero se hai un Ser Espírito divino, e si é lóxico concluír que o hai (para ter información que o demostre, consulte tamén o noso folleto gratuito, en liña en ccog.org, *Is God's Existence Logical?*), entón sería máis sentido que un Creador divino tiña un propósito real e significativo.

Agora, tanto o budismo como o hinduísmo ensinan unha idea chamada Karma. Aquí tes algunha información dunha fonte budista:

O karma é a lei da causalidade moral. A teoría do karma é unha doutrina fundamental no budismo. ... Neste mundo non lle pasa nada a unha persoa que por algún motivo ou outro non mereza. ... O termo pali Karma significa literalmente acción ou facer. Calquera tipo de acción intencional, xa sexa mental, verbal ou física, considérase como Karma. Abarca todo o que se inclúe na frase "pensamento, palabra e acción". En xeral, toda acción boa e mala constitúe Karma. No seu sentido último Karma significa toda a vontade moral e inmoral. (Sayadaw M. The Theory of Karma. Buddhnet.net, consultado o 22/07/19)

Aínda que a Biblia non usa o termo "Karma", ensina que se collerá o que sementa (Gálatas 6:7-8). Pero a diferenza do budismo, a Biblia ensina que Deus dirixe as cousas (Proverbios 16:9) polo que, en última instancia, funcionará ben para aqueles que aceptan a súa vontade (cf. Romanos 8:28). E non haberá fin para o aumento da paz (Isaías 9:7).

Agora, con todo, hai que sinalar que o hinduísmo e o budismo queren que o mundo sexa un lugar mellor. Pero non entenden como a Biblia ensina que iso vai ocorrer.

A diferenza dos budistas, os musulmáns cren nun Creador divino que ten un propósito para os humanos. Segundo informes, hai 1.800 millóns de musulmáns. Aquí tes unha visión islámica relacionada co por que Deus fixo á xente:

O noso corpo, o noso espírito, a nosa predisposición a adorar a Deus e a nosa luz son agasallos enviados directamente de Deus para servir como medios críticos para acadar a perfección humana. Esa perfección reside en cultivar aqueles aspectos do espírito que transcenden as súas calidades animadoras, actualizando a nosa disposición para adorar e refinar a nosa luz. Cando isto ocorre, o humano é unha criatura fermosa e, como tal, un obxecto axeitado do amor divino, xa que como mencionou o noso Profeta : "De verdade, Deus é fermoso e ama a beleza". (Shakir A. The Human in the Qur'an. Journal of the Zaytuna College, 5 de xuño de 2018)

Agora ben, aínda que Xesús tamén sinalou que a perfección debería ser o obxectivo (Mateo 5:48), o anterior non explica verdadeiramente por que Deus fixo aos humanos. Non obstante, a seguinte fonte islámica dá unha razón:

Deus creou o home para servilo, o que significa que os homes deben crer no Deus único e facer o ben. Este é o obxecto da vida humana. Deus di: "Eu non creei homes para que me sirvan". (The Winds That Scatter, 51:56) (Cal é o propósito da vida humana no Islam? Muslim Converts Association of Singapore, consultado o 21/03/19)

Aínda que os humanos deberían facer o ben , gran parte do resto do anterior é semellante a certas opinións protestantes sobre por que Deus fixo humanos, que veremos a continuación.

Algunhas opinións protestantes

Hai diferentes puntos de vista sobre por que Deus creou os humanos dentro das relixións xa mencionadas.

E o mesmo ocorre entre os protestantes.

Segundo informa, hai algo máis de 800 millóns de protestantes, e están divididos por moitas denominacións, ministerios e sectas (nota: a Igrexa de Deus *continuada* NON é protestante; os detalles de por que se atopan nos nosos libros gratuítos en liña: *The Continuing History of the). Igrexa de Deus e esperanza de salvación: como a Igrexa de Deus continua difire do protestantismo*).

Non obstante, a pesar da variedade de protestantes, parece haber algúns acordos xerais sobre por que Deus fixo algo.

Observe unha visión protestante de por que Deus fixo aos humanos:

Por que Deus creou os humanos?

Fíxoo para darse gloria. Deus creounos para vivir e gozar de relacións como el. Xesús dixo: "Díxenche isto para que a miña alegría estea en ti e para que a túa alegría sexa completa" (Xoán 15:11). ...

Traer gloria a Deus, é dicir, exaltalo, levantalo, alabalo, reflexionar sobre el honrado, é de feito o noso propósito na vida. (Ministerio de Bell S. Josh McDowell. publicado o 11 de abril de 2016)

Nós no CCOG non estaríamos de acordo. Deus non nos creou porque é unha entidade espiritual impulsada polo ego que necesitaba que a xente lle dea gloria. Tampouco é dar gloria a Deus o propósito da vida humana. Pero é certo que Deus quería aumentar a alegría.

resposta protestante algo similar :

Por que Deus creou en primeiro lugar? Estaba aburrido? Estaba só? Por que Deus pasou polo problema de facer humanos?

A Biblia dinos que o propósito final de Deus para o universo é revelar a súa gloria. A Biblia dinos que o propósito final de Deus para a humanidade é revelar o seu amor. (Was God Bored? All About God Ministries, consultado o 21/03/19)

Ben, isto está un pouco máis preto xa que o amor forma parte del, pero de novo a implicación é que Deus fixo todo por mor da súa necesidade de que o seu ego acariciase. Deus non é vaidoso e non necesita iso.

Aquí tes as opinións doutros dous protestantes:

Por que Deus creou o mundo?

A resposta curta que resoa en toda a Biblia como un trono é: *Deus creou o mundo para a súa gloria* . (Piper J. 22 de setembro de 2012. <https://www.desiringgod.org/messages/why-did-god-create-the-world> consultado o 16/01/19)

Por que Deus creou?

Deus non creou por mor dunha limitación dentro de si mesmo. En vez diso, creou todo da nada para pór en exhibición a súa gloria para o deleite dos seus seres creados e para que declarasen a súa grandeza. (Ministerios Lawson J. Ligonier, 3 de xullo de 2017)

Dous máis afirmando que Deus fixo as cousas para a súa gloria persoal.

Entón, esas fontes protestantes (incluíndo bautistas) parecen estar de acordo. Pero nós en CCOG non cremos que entendan realmente o misterio do plan de Deus.

Vistas da Igrexa Católica Romana e das Testemuñas de Xehová

E os católicos romanos?

O *Catecismo da Igrexa Católica* ensina:

293 A Escritura e a Tradición non deixan de ensinar e celebrar esta verdade fundamental: "O mundo foi feito para a gloria de Deus". ¹³⁴ San Boaventura explica que Deus creou todas as cousas «non para aumentar a súa gloria, senón para manifestala e comunicala», ¹³⁵ porque Deus non ten outra razón para crear que o seu amor e bondade: «As criaturas xurdiron cando o a chave do amor abriulle a man". ¹³⁶ O Concilio Vaticano I explica:

Este, verdadeiro Deus, da súa propia bondade e "todopoderoso", non para aumentar a súa propia benaventuranza, nin para acadar a súa perfección, senón para manifestar esta perfección a través dos beneficios que lle outorga ás criaturas, con absoluta liberdade de consello. "e desde o principio dos tempos, fixo da nada as dúas ordes de criaturas, a espiritual e a corporal. . . " ¹³⁷

294 A gloria de Deus consiste na realización desta manifestación e comunicación da súa bondade, para a que foi creado o mundo. Deus fíxonos "ser seus fillos por medio de Xesucristo, segundo o propósito da súa vontade, *para louvanza da súa graza gloriosa* " ¹³⁸ porque "a gloria de Deus é o home plenamente vivo; ademais a vida do home é a visión de Deus: se a revelación de Deus mediante a creación xa conseguiu vida para todos os seres que habitan na terra, canto máis a manifestación do Pai da Palabra conseguirá vida para os que ven a Deus". ¹³⁹ O fin último da creación é que Deus «que é o creador de todas as cousas poida por fin chegar a ser «todo en todos», asegurando así ao mesmo tempo a súa propia gloria e a nosa benaventuranza.

Agora ben, por mor da mención ao amor, o anterior está máis próximo que algunhas outras fontes, aínda que non é o suficientemente completo xa que deixa fóra un motivo importante.

O falecido cardeal John Henry Newman achegouse cando escribiu o seguinte:

Son creado para facer algo ou para ser algo para o que ninguén máis está creado. Teño un lugar nos consellos de Deus, no mundo de Deus, que ninguén máis ten... Se, efectivamente, fallo, El pode levantar outro, como podería facer as pedras fillos de Abraham. Aínda así teño unha parte neste gran traballo... Non me creou para nada. (Newman JH. *Meditations and Devotions of the Late Cardinal Newman*. Longmans, Green, 1903, p. 301)

O anterior é basicamente correcto, aínda que aínda non está completo. Algúns protestantes tamén se dan conta de que Deus terá unha obra para os seus santos durante a eternidade, pero adoitan ser vagos sobre que traballo ou por que.

Agora, aquí está o que ensinan as Testemuñas de Xehová na *lección 2.3* das súas ensinanzas bíblicas en liña titulada *Por que Deus creou humanos ?*:

Xehová creou aos seres humanos para gozar **da vida na terra para sempre** e para que o coñecesen como o seu Pai amoroso. (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#78> consultado o 16/01/ 19)

... por que existe a terra? ... Foi creado para ser un fermoso fogar para os humanos (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#85> consultado o 16/01/19).

1. Deus creou a terra para ser un fogar permanente para os humanos
2. Deus creou os humanos para **vivir para sempre** baixo a súa dirección amorosa. Logrará ese propósito (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#131>)

Aínda que é certo que Deus creou a terra para ser un fogar para os humanos e que Deus dará vida eterna a aqueles que se arrepiñen e acepten Xesús correctamente, iso realmente non explica POR QUE Deus creou aos humanos en primeiro lugar.

A Visión Beatífica

Algúns consideran que a eternidade pasarase principalmente mirando o rostro de Deus. Isto coñécese como a "Visión beatífica".

Aínda que a Biblia ensina que podemos ver o rostro de Deus para sempre (Salmo 41:12), a Visión Beatífica é ensinada por algúns como a recompensa cristiá e o propósito da creación.

Así o describe a *Enciclopedia do Novo Mundo* :

A **Visión Beatífica** é un termo da teoloxía católica que describe a percepción directa de Deus que gozan aqueles que están no Ceo, impartindo felicidade ou bendición suprema. Neste punto de vista, a comprensión dos humanos de Deus en vida é necesariamente indirecta (mediada), mentres que a Visión Beatífica é directa (inmediata). ...

Tomás de Aquino explicou a Visión Beatífica como o obxectivo final da existencia humana despois da morte física. A formulación de Tomás de Aquino de contemplar a Deus no Ceo é paralela á descrición de Platón de contemplar o Ben no mundo das Formas, o que non é posible mentres aínda está no corpo físico. ...

A filosofía de Platón insinúa o concepto da Visión Beatífica na Alegoría da cova, que aparece no Libro 7 da República (514a-520a), falando a través do personaxe de Sócrates:

A miña opinión é que no mundo do coñecemento a idea do ben (o Ben) aparece en último lugar, e só se ve con esforzo; e, cando se ve, dedúcese tamén como o autor universal de todas

as cousas belas e xustas, o pai da luz e do señor da luz neste mundo visible, e a fonte inmediata da razón e da verdade no intelectual (517b ,c) .

Para Platón, o Ben parece corresponder a Deus na teoloxía cristiá. ...

San Cipriano de Cartago (século III) escribiu sobre os salvos que ven a Deus no Reino dos Ceos:

Que grandes serán a túa gloria e felicidade, que se lle permita ver a Deus, que sexa honrado de compartir a alegría da salvación e a luz eterna con Cristo, o teu Señor e Deus... para deleitarnos coa alegría da inmortalidade no Reino dos Ceos cos xustos. e os amigos de Deus. ...

No século XIII, o filósofo-teólogo Tomás de Aquino, seguindo ao seu mestre Alberto Magno, describiu o obxectivo final dunha vida humana como o que consiste na Visión intelectual beatífica da esencia de Deus despois da morte. Segundo Tomás de Aquino, a Visión Beatífica supera tanto a fe como a razón. ...

O pensamento hindú e budista falan durante moito tempo da experiencia do samadhi, na que a alma atopa a unión co divino mentres aínda está no corpo. A tradición mística no Islam fala de ver literalmente cos ollos de Deus: "Cando o amo, son o seu oído polo que el escoita; e a súa vista pola que ve; a súa man pola que golpea; e o seu pé polo que anda" (Hadith de An-Nawawi 38).

George Fox e os outros primeiros cuáqueros crían que a experiencia directa de Deus estaba dispoñible para todas as persoas, sen mediación. (Beatific Vision. New World Encyclopedia, 2013. http://www.newworldencyclopedia.org/entry/Beatific_Vision consultado o 16/04/19)

Nota: a Biblia está claro que Deus baixará á terra (Apocalipsis 21:1-3), polo que as Escrituras negarán a visión dunha visión beatífica no ceo.

O editor do *Lutheran Journal of Ethics* escribiu:

Pero o obxectivo final do propósito de Deus para a criatura humana brilla a través dunha comprensión escatolóxica da santificación, onde se nos promete a visión beatífica da santidad e a plena comunión con Deus na eternidade. (Introdución do editor Santos C.: Luteranos e santificación. © Setembro/outubro de 2017. Journal of Lutheran Ethics, Volume 17, Número 5)

Moitos protestantes que cren na Visión Beatífica inclínanse pola opinión de que esta visión é unha visión espiritual e non física (por exemplo , Ortlund G. Why We Misunderstand the Beatific Vision. First Baptist Church of Ojai, 26 de setembro de 2018).

Aqueles que aceptan versións da Visión Beatífica como obxectivo final tenden a pensar que ver a Deus os encherá coa súa propia felicidade.

Aquí tes unha visión oposta desa visión dun escritor da Igrexa de Deus:

Se hai que pasar a eternidade mirando felizmente o rostro de Deus, ou tendo todos os nosos desexos inmediatamente cumpridos, como ensinan moitas relixións, despois duns meses (ou despois duns millóns de anos, non importa), a vida volveríase aburrída. . E unha vez que a vida se aburriría, sería enfermiza e diabólicamente aterradora. Porque non quedaría máis que unha eternidade interminable de aburrimiento por vir, coa morte un xeito maravilloso pero imposible de escapar (ver Lucas 20:35-38). Esta sería, de feito, a tortura definitiva.

Pero o noso Pai Eterno ten unha idea mellor. Deseñou un plan no que a eternidade non se fará cada vez máis aburrída. Pero, por increíble que pareza, a eternidade vaixe facendo progresivamente máis emocionante, máis escintilante e máis agradable a medida que cada eón siga ao eón. (Kuhn RL. The God Family - Part Three: To Inhabit Eternity. Good News, xullo de 1974)

Si, Deus fixo o que fixo para que a eternidade fose mellor. Observe algo dun escritor falecido da Igrexa de Deus:

O Deus que uniu este mundo fíxoo cun plan en mente. Ese plan non era o Nirvana sen esperanza dunha relixión principal do mundo que promete que se converterá nunha parte inconsciente da gran totalidade da nada sen preocupacións para sempre, porque non tes conciencia individual para sempre. Non é a felicidade de durmir nunha hamaca colgada entre dúas palmeiras nun oasis, ser alimentado por doncellas voluptuosas para sempre, cuxa promesa están aseguradas aos seguidores de Alá. Non é andar polas rúas douradas con zapatillas douradas, tocar unha arpa coa única preocupación de manter o halo recto, como parece ser a promesa da maioría dos grupos protestantes. Certamente non é a promesa de poder finalmente mirar ao rostro de Deus e apreciar a visión beatífica (sexa o que sexa), como é a promesa aos que seguen a fe católica: O que propón o Deus que creou todo é traerte á súa mesma familia. Ser Deus como Deus é Deus! Non só para ser un Deus no sentido eufemístico de que todos somos irmáns e irmás con Deus como o noso Pai de proa, senón para compartir completamente a súa natureza divina. ...

O plan real de Deus é práctico. El di do seu Reino familiar que nunca terá fin á súa expansión. O seu plan é seguir engadindo fillos e fillas que miran, senten, actúan coma El e que estean compostos pola mesma vida espiritual eterna autorrexenerativa que el é, para sempre! É por iso que o obxectivo que Deus se puxo ante si é unha esperanza que nin El cumprirá nunca. Interminable, eterno, creando para sempre unha familia en constante expansión para gozar e gobernar a gran creación que El xa fixo, e para que ti e eu compartamos futuras creacións sen fin. Un plan ocupado, práctico, interesante, desafiante e continuo que dá unha razón eterna para vivir.

Non hai aburrimiento nese plan. Nunca un momento no que o teu interese se esgote. Ningunha cartafol mítico e de son relixioso sobre unha terra espiritual de nunca nunca onde non fas nada para sempre, pero un eterno traballo de crear, gobernar! resolución de problemas con beneficio visible. ... El ten o poder de resucitarte ... (Hill DJ. What the World Needs Now Is... HOPE. Plain Truth, febreiro de 1979)

Observe algo dun líder da Igrexa de Deus falecido:

"Se un home morre, volverá a vivir?" (Xob 14:14). Este debería ser un tempo de ESPERANZA, porque aínda que ESTE MUNDO morra, e así morrerá, seguirá a **RESURRECCIÓN dun mundo novo e mellor**, un mundo en PAZ, un mundo de contento, felicidade, abundancia, ALEGRÍA! Deus axúdenos a comprender! Non só a existencia continua, senón a vida plena, feliz, interesante e ABUNDANTE! Si, e iso para TODA A ETERNIDADE! (Armstrong HW. Cal é o propósito da resurrección? Boas novas, marzo de 1982)

Debido a que moitos non entenden completamente as escrituras, promoveron puntos de vista, como como ensinan a visión beatífica, que non son totalmente coherentes co plan de Deus.

Mirar a Deus non, por si só, mellora a eternidade. Aínda que El, que nos bendiga para sempre, o fará (cf. Salmo 72:17-19).

Todas as cousas creadas para Xesús

O Novo Testamento ensina isto relacionado con Xesús e coa creación:

¹⁵ El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación. ¹⁶Porque por El foron creadas todas as cousas que están no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos ou dominios ou principados ou poderes. Todas as cousas foron creadas por El e para El. Colosenses 1:15-16)

² ... o seu Fillo, a quen nomeou herdeiro de todas as cousas, por medio de quen tamén fixo os mundos;
³ quen sendo o brillo da súa gloria e a imaxe expresa da súa persoa, e sostén todas as cousas coa palabra do seu poder (Hebreos 1:2-3).

Agora ben, fomos creados simplemente para mirar a Xesús para a eternidade?

Non.

Fíxate por que Xesús dixo que veu:

¹⁰ ... Eu vin para que teñan vida e para que a teñan *en* abundancia. (Xoán 10:10)

Ao ter "vida" e telo "máis abundante", Xesús está ensinando que veu para que tivésemos unha eternidade mellor e que poidamos axudar a mellorar a eternidade.

Deus non creou os seres humanos co propósito de que os humanos o miren por toda a eternidade.

4. Ke ka Baka La'ng Modimo a Dumelela Tlaišego?

Se Xesús veu para que tivésamos vida "máis abundante" (Xoán 10:10), ¿permite Deus o sufrimento?

Si.

Hai un propósito para iso?

Si.

³¹ Pois o Señor non o botará para sempre. ³² Aínda que causa tristeza, mostrará compaixón segundo a multitude das súas misericordias. ³³ Pois non aflixe de vontade, nin entristece os fillos dos homes. (Lamentacións 3:31-33)

Teña en conta que Deus non nos aflixe nin nos aflixe voluntariamente. El quere que o fagamos ben (cf. 3 Xoán 2).

As cousas aparentemente malas pasanlle á xente decente.

Xesús nunca pecou (Hebreos 4:15), senón que sufriu por nós (1 Pedro 2:21). E "aínda que era fillo, aprendeu a obedecer polas cousas que sufriu" (Hebreos 5:8).

Por que Deus permite que os humanos sufran?

Hai un par de razóns. Un é como castigo/resultado dos nosos pecados para animarnos a non pecar e volver a Deus (Lamentacións 3:39-40; Levítico 26:18). E, debemos entender que a Biblia ensina que Deus nos castiga menos do que merecen as nosas iniquidades (cf. Esdras 9:13; Xob 11:6). Agora, mesmo a xente que cre polo menos nesas partes da Biblia, dáse conta diso.

Pero hai outra razón, máis complicada.

O apóstolo Paulo dinos que "a creación foi sometida á inutilidade, non por vontade, senón por causa de quen a someteu con esperanza" (Romanos 8:20). Tamén escribiu:

¹⁶ Polo tanto, non nos desanimamos. Aínda que o noso home exterior está a perecer, o home interior vaise renovando día a día. ¹⁷ Porque a nosa leve aflicción, que non é máis que por un momento, está a producir para nós un peso de gloria moito máis infinito e eterno, ¹⁸ mentres non miramos as cousas que se ven, senón as que non se ven. Porque as cousas que se ven son temporais, pero as que non se ven son eternas. (2 Corintios 4:16-18)

A xente está en proceso de ser refinado, o que inclúe a dor e a aflicción, pero hai esperanza. Os que non son chamados nesta época son refinados dun xeito (Isaías 48:10; Xeremías 9:7), mentres que os chamados deben ser

refinados e purificados máis como prata e/ou ouro (Zacaría 13:9; Salmos 66:10; Daniel). 11:35, 12:10; 1 Pedro 1:7; cf. Apocalipse 3:18). Polo tanto, hai probas "encendidas" nesta época (1 Pedro 1:7; 4:12).

Hai unha esperanza para o que será mellor:

⁹Pero , amados, estamos seguros de cousas mellores con respecto a ti, si, cousas que acompañan á salvación, aínda que falamos deste xeito. ¹⁰ Porque Deus non é inxusto ao esquecer o teu traballo e o traballo de amor que mostrastes cara ao seu nome, ao servir aos santos e ministrar. ¹¹ E desexamos que cada un de vós mostre a mesma dilixencia ata o final coa plena seguridade da esperanza, ¹² que non vos fagades vagos, senón que imitedes a aqueles que mediante a fe e a paciencia herdán as promesas. (Hebreos 6:9-12)

Polo tanto, debemos ser pacientes e confiar en que os camiños de Deus darán lugar a "cousas mellores".

Soportar pacientemente o sufrimento é un sinal de amor:

⁴⁰ amor é sufrido, é bondadoso, o amor non envexa, o amor non se gaba, non se enfada, ⁵ non actúa de forma indecorosa, non busca as súas propias cousas, non se provoca, non imputa o mal, ⁶ [non se alegra pola iniquidade, e se alegra coa verdade; soporta todas as cousas, ⁷ todo cre, todo espera, todo aguanta. ⁸ O amor nunca falla; (1 Corintios 13:4-8, Versión estándar literal)

A palabra grega traducida como amor é transliterada como 'ágape', e este tipo de amor goza da verdade e soportará todas as cousas. Un misterio do amor real é que o sufrimento pode estar implicado no desenvolvemento do amor. O amor real non fallará.

Ás veces, a xente sofre por facer o ben:

¹⁷ Porque é mellor, se é a vontade de Deus, sufrir por facer o ben que por facer o mal. (1 Pedro 3:17)

Teña en conta que o anterior NON DI que sexa a vontade de Deus facernos sufrir para que sexamos miserables. Os camiños de Deus son máis altos que os nosos camiños (Isaías 55:8-9) e os aspectos do amor son un misterio no plan de Deus (cf. Efesios 5:25-32).

Agora ben, a Biblia ten claro que hai beneficios que xurdirán do sufrimento que nos aflixe:

³ Mellor vale a tristeza que a risa, pois cun rostro triste mellora o corazón. ⁴ O corazón dos sabios está na casa do loito, pero o corazón dos tolos está na casa da alegría. (Eclesiastés 7:3-4)

¹⁶ O Espírito mesmo dá testemuño xunto co noso propio espírito, testemuñando que somos fillos de Deus. ¹⁷ Agora ben, se somos fillos, tamén somos herdeiros; verdadeiramente, herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo, se de feito padecemos xunto con El, para que tamén sexamos glorificados xunto con El. (Romanos 8:16-17, AFV)

¹⁸ Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos *de ser comparados* coa gloria que se revelará en nós. (Romanos 8:18)

¹² Amados, non penses estraño a ardiente proba que te debe probar, coma se che ocorrese algunha cousa estraña; ¹³ pero alegrate na medida en que participas dos sufrimentos de Cristo, para que cando se revele a súa gloria, tamén te alegres con alegría inmensa. (1 Pedro 4:12-13)

¹¹ Meu fillo, non despreces a corrección do Señor, nin detestes a súa corrección; ¹² Para quen ama o Señor, corríxe, como un pai o fillo en quen se deleita. (Proverbios 3:11-12)

⁵ E esqueceches a exhortación que che fala como dos fillos: "Meu fillo, non despreces o castigo do Señor, nin te desanimes cando el te reprende; ⁶ Porque o Señor castiga a quen ama, e azouta a todo fillo que recibe".

⁷ Se soportas a corrección, Deus trata contigo como con fillos; pois que fillo hai a quen un pai non castiga? ⁸Pero se estades sen castigo, da que todos participaron, sodes ilexítimos e non fillos. ⁹ Ademais, tivemos pais humanos que nos corruxiron, e lles respetamos. Non estaremos moito máis facilmente sometidos ao Pai dos espíritos e vivimos? ¹⁰Porque , en efecto, durante uns días nos castigaron como lles pareceu mellor, pero El para o noso proveito, para que sexamos partícipes da súa santidade. ¹¹ Agora ben, ningún castigo parece ser gozoso polo momento, senón doloroso; con todo, despois dá o froito pacífico da xustiza a aqueles que foron adestrados por ela. (Hebreos 12:5-11)

Permítese o sufrimento para que as persoas sexan corrixidas, adestradas, construyan carácter e melloren con el (ver tamén Romanos 5:3-4, 8:17; 2 Tesalonicenses 1:3-5; Santiago 1:2-4; 2 Pedro 1:5-8; Apocalipse 21:7-8). As probas e os problemas axudan a construír a fe, ensinan humildade, ensinan leccións e poden axudarnos a achegarnos máis a Deus.

Aínda que agora pode parecer abrumador, Deus entende e fai que o seu pobo poida soportar (1 Corintios 10:13). Xesús ensinou esencialmente a tomalo un día á vez (Mateo 6:34). E o que planeou no futuro vai moito máis alá do que sufrirán os sufrimentos físicos nesta vida (Romanos 8:18).

Xesús e o pobo de Deus sufriron:

¹Por iso, como nós tamén estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixando atrás todo o peso do pecado que nos rodea, corremos con paciencia a carreira que se nos presenta, ²coa mirada posta ^{en} Xesús, o autor e consumidor da nosa fe, ao que lle ofreceron gozo, soportou a cruz {Gr. stauros – estaca}, desprezando a vergoña e estaba sentado á dereita do trono de Deus. ³ Pois considerade a aquel que soportou tal contradición dos pecadores contra si mesmo, para que non vos cansedes e desfallecedes nas vosas almas. (Hebreos 12:1-3, Biblia do Xubileo)

O sufrimento rematará:

¹² ... Aínda que te aflixiei, non te aflixirei máis; ¹³ Pois agora romperei o seu xugo de ti, e romperei as túas ataduras. (Nahúm 1:12-13)

Aínda que isto foi dado como unha profecía relacionada con Nínive, outras escrituras confirman que o sufrimento rematará (Apocalipse 21:4) e o xugo de Satanás romperase (Isaiás 14:12-17; Apocalipsis 20:1-3).

Cómpre sinalar que o sufrimento non sempre resulta dos nosos actos. Nós, como Xesús, podemos sufrir injustamente:

¹⁹ Pois isto é encomiable, se por mor da conciencia de Deus soportas a dor, padecendo injustamente. ²⁰ Pois que mérito tes se, cando te baten polas túas faltas, o tomas con paciencia? Pero cando fas o ben e sofres, se o tomas con paciencia, isto é encomiable ante Deus.

²¹ Porque para iso fomos chamados, porque tamén Cristo sufriu por nós, deixándonos un exemplo, para que sigásemos os seus pasos:

²² "Quen non cometeu pecado, nin se atopou engano na súa boca";

²³ quen, cando foi injuriado, non injuriou a cambio; cando sufría, non ameazou, senón que se encomendou a quen *xulga* con xustiza; (1 Pedro 2:19-23)

Xesús deunos un exemplo sobre o sufrimento (1 Pedro 2:21-24). Como fixeron os profetas (Santiago 5:10-11).

Debemos imitar a Xesús (1 Pedro 2:21-24), así como ao profeta Paulo (1 Corintios 13:2) como el imitou a Xesús (1 Corintios 11:1).

Nenos

E os nenos que sofren?

A Biblia fala dos nenos que sofren. Polo menos un home naceu cego para que "as obras de Deus se revelasen nel" (Xoán 9:3). Pero a outra razón é para que tamén construyan carácter.

Deus ten un plan para nós, mesmo antes de nacer:

¹⁶ Os teus ollos viron a miña substancia, aínda sen forma. E no teu libro estaban todos escritos: Os días que se me fixeron, cando aínda non había ningún deles. (Salmo 139:16)

Que pasa cos nenos que morren, son abortados ou asasinados a unha idade temperá?

Aínda que esas son traxedias humanas, Deus ten un plan para elas: non as esqueceu (cf. Isaiás 49:15). Eles, como outros non chamados e non elixidos nesta época, formarán parte da segunda resurrección (Apocalipsis 20:5, 11). E, a Biblia di que volverán vivir, pero ese tempo durante 100 anos segundo Isaiás 65:20.

Avanzando cara á perfección

No Antigo Testamento, Moisés escribiu que a "obra de Deus é perfecta" (Deuteronomio 32:4). No Novo Testamento, o apóstolo Santiago escribiu:

² Meus irmáns, considerade todo gozo cando caes en varias probas, ³ sabendo que a proba da túa fe produce paciencia. ⁴Pero que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos, sen faltar de nada. ⁵ Se a algún de vós lle falta sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos con generosidade e sen reproche, e serálle dada. (Santiago 1:2-5)

O sufrimento parece ser parte do camiño cara á perfección. Isto NON significa que debemos torturarnos intencionadamente como fan algúns, senón soportar con paciencia as probas e os sufrimentos que atopamos.

E si, iso é máis fácil de escribir que de experimentar, e Deus sábeo (cf. Hebreos 12:11):

⁸ O Señor perfeccionará *o que* me concierne; (Salmo 138:8)

Deus está a traballar para perfeccionarte!

Considere que a Biblia ensina que Xesús aprendeu a obediencia co sufrimento:

⁸ Aínda que era fillo, aprendeu a obedecer polas cousas que sufriu. ⁹ E sendo perfeccionado, converteuse no autor da salvación eterna para todos os que lle obedecen (Hebreos 5:8-9).

Os seus seguidores tamén deberían aprender iso.

Xesús ensinou:

⁴⁸ Polo tanto, seredes perfectos, como o voso Pai do ceo é perfecto. (Mateo 5:48)

Isto significa que os cristiáns son agora perfectos?

Non.

O apóstolo Xoán ensinou claramente que os verdadeiros cristiáns aínda pecan e necesitan perdón (1 Xoán 1:8-10).

Entón, significa isto que os cristiáns só deberían concluír, xa que isto é imposible, que está ben non intentalo?

Non.

Os cristiáns deben superar coa axuda de Deus (Romanos 12:21; Filipenses 4:13; 1 Xoán 4:4) as probas e probas desta vida, o que nos axuda a achegarnos á perfección (Santiago 1:2-4).

O apóstolo Paulo, mentres padecía unha aflicción, relatou algo que Xesús díxolle:

⁹ E díxome: "A miña graza é suficiente para ti, porque a miña forza perfecciona na debilidade". (2 Corintios 12:9)

Estamos sendo perfeccionados agora a través do que pasamos.

É cando os cristiáns resucitan como fillos de Deus cando serán plenamente perfeccionados (cf. Efesios 4:13; Hebreos 11:40).

5. Ke ka Baka La'ng Modimo a go Bopile?

Cal é o teu propósito?

Ti non es o mesmo que ninguén. A Biblia ensina que "non todos os membros teñen a mesma función... individualmente... Deus puxo os membros, cada un deles, no corpo como quere" (Romanos 12:4-5, 1 Corintios 12:18).

Entón, es diferente. O teu destino é único e importante. A túa vida ten sentido.

Cal é o significado bíblico da túa vida?

Quen eres?

Ti es quen pode dar amor dunha forma única.

E iso é algo que poderás facer eternamente.

A mediados do século pasado, a Igrexa de Deus (Sétimo Día) publicou:

O cristián non vive só para hoxe; prevé un mañá mellor. (O que cre a Igrexa de Deus. O defensor e heraldo da Biblia do reino que vén. 3 de outubro de 1949, páx. 7)

Pero un cristián non se limita a anticipar un mañá mellor. Un verdadeiro cristián constrúe o carácter agora a través das probas, oportunidades e probas da vida (cf. Romanos 5:1-4) que axudarán ao cristián a ser capaz de contribuír persoalmente ao "mellor mañá".

En definitiva, Deus ten plans especiais para Ti persoalmente.

Deus fixote para dar amor ao teu xeito individual (cf. 1 Corintios 12:20-13:10).

Pero como?

Esencialmente, agora vivindo por fe e obediencia a Deus nesta vida.

Sendo obedientes, tomando opcións bíblicas, tendo fe, practicando o amor e perseverando ata o final, os cristiáns non só construírán o carácter senón que mellorarán a eternidade para eles e os demais.

En canto á fe, dado que a existencia de Deus é un feito (cf. Romanos 1:20; véxase tamén o libro gratuito, dispoñible en ccog.org, *Is God's Existence Logical?*), non fai falta fe para crer que hai un Deus. Mesmo os demos cren e tremen (Santiago 2:19). Non obstante, fai falta fe para confiar, crer e obedecer a Deus. Iso forma parte do

"misterio da fe" (cf. 1 Timoteo 3:9; pódese atopar máis información sobre a fe no folleto gratuito, dispoñible en liña en ccog.org, *Faith for Those God Chamad and Chosen*).

Deus concede o seu Espírito Santo aos que " o obedecen" (Feitos 5:32). Iso, o Espírito de Deus, é o que fai un verdadeiro cristián (Romanos 8:9-11).

Os cristiáns, eles mesmos, máis tarde serán cambiados e perfeccionados na primeira resurrección (1 Corintios 15:50-54; Apocalipsis 20:5-6) para axudar a dar amor e mellorar a eternidade. Esta resurrección coincide coa sétima e última trompeta (1 Corintios 15:52), que é o momento en que se rematará parte do misterio de Deus (Apocalipse 10:7).

O apóstolo Paulo referiuse ao cambio como "un misterio" (1 Corintios 15:51).

Aqueles que actualmente non son cristiáns terán esta oportunidade de cambiar despois de que resuciten máis tarde (ver tamén o libro gratuito, en liña en ccog.org, *OFERTA Universal de Salvación, Apokatastasis: Pode Deus salvar aos perdidos nunha era por vir? Centos das escrituras revelan o plan de salvación de Deus*).

Fai o ben

Deus é bo (Marcos 10:18; Salmo 143:10) e fai o correcto (cf. Xénese 18:25).

Deus tamén quere que fagamos o ben como isto lle gusta (Salmo 34:14; Hebreos 13:16).

¹⁹ Ti es grande en consellos e poderoso en obra, porque os teus ollos están abertos a todos os camiños dos fillos dos homes, para dar a cada un segundo o seu camiño e segundo o froito das súas accións. (Xeremias 32:19)

⁹ E non nos cansemos facendo o ben, porque no seu tempo segaremos se non nos desanimamos. ¹⁰ Polo tanto, cando teñamos oportunidade, **fagamos o ben a todos** , especialmente aos que son da casa da fe. (Gálatas 6:9-10)

⁵ ... Deus, ⁶ que "dará a cada un segundo os seus feitos": ⁷ vida eterna a aqueles que con paciencia perseverando no ben procuran a gloria, a honra e a inmortalidade; (Romanos 2:5-7)

Deus quere ben para ti e se realmente o amas e "obedeces" (Feitos 5:32; Hebreos 5:9), así resultará todo (Romanos 8:28).

Teña en conta o seguinte:

²⁴ Nada é mellor para un home *que* comer e beber, e *que* a súa alma goce de ben no seu traballo. Este tamén, vin, era da man de Deus. (Eclesiastés 2:24)

¹² Sei que nada *é* mellor para eles que alegrarse e facer o ben na súa vida, ¹³ e tamén que cada home coma, beba e goce do ben de todo o seu traballo, *é* un don de Deus. ¹⁴ Sei que todo o que faga Deus, será para sempre. (Eclesiastés 3:12-14)

O anterior *é* certo, fundamentalmente porque ser produtivo no traballo pretende mellorar as cousas. E os humanos deberían gozar de ser produtivos.

Ademais, o plan de Deus ten en conta o que che pasou. Observe as ensinanzas do Antigo Testamento relacionadas con iso:

¹¹ O consello do Señor permanece para sempre, os plans do seu corazón para todas as xeracións. ¹² Benaventurada a nación cuxo Deus *é* o SEÑOR , o POBO *que* el escolleu como herdanza. ¹³ O SEÑOR mira dende o ceo; Ve todos os fillos dos homes. ¹⁴ Desde o lugar da súa morada **mira para todos os habitantes da terra;** ¹⁵ **El modela os seus corazóns individualmente; Considera todas as súas obras .** (Salmo 33:11-15)

¹ Porque considerarei todo isto no meu corazón, para poder declaralo todo: que os xustos e os sabios e as súas obras *están* na man de Deus. (Eclesiastés 9:1a)

⁹⁰ corazón do home planea o seu camiño, pero o SEÑOR dirixe os seus pasos. (Proverbios 16:9)

²⁴ Os pasos do home son do SEÑOR ; Como pode entón un home entender o seu propio camiño? (Proverbios 20:24)

⁷³ As túas mans fixéronme e modeláronme; (Salmo 119:73)

¹⁷ ... "Deus xulgará aos xustos e aos malvados, porque *hai* un tempo alí para cada propósito e para cada obra". (Eclesiastés 3:17)

Observe, agora, as pasaxes do Novo Testamento:

¹¹Pero o mesmo Espírito actúa en todas estas cousas, repartindo por separado a cada un segundo o propio *Deus* quere. ... ²⁷ Agora vós sodes o corpo de Cristo, e *todos sodes* membros individuais. (1 Corintios 12:11, 27, AFV)

⁷ Non vos deixedes enganar, Deus non se burla; pois o que sementa un home, tamén segará. ⁸ Porque o que sementa para a súa carne, da carne segará corrupción, pero o que sementa para o Espírito, o Espírito recollerá vida eterna. (Gálatas 6:7-8)

¹⁰ Porque Deus non *é* inxusto ao esquecer o teu traballo e o traballo de amor que mostraches cara ao seu nome... (Hebreos 6:10)

Deus ten un plan para TODOS! Iso inclúe a TI INDIVIDUALMENTE se estás chamado nesta idade ou non. E considera TODAS DAS SÚAS OBRAS.

Todo o que pasaches, todo o que sufriches, todo o que lograches, etc., está a prepararte para mellorar a eternidade (a non ser que finalmente te negues a apoiar o Reino de Deus). Todo o que pasaches preparouche para o chamamento e o traballo que Deus ten para ti! TI poderás dar dun xeito único e axudar a que a eternidade sexa mellor!

A Biblia menciona que do mesmo xeito que o corpo ten partes como mans e ollos e partes para ulir, oír e outras cousas (1 Corintios 12:12-26), todos temos a nosa parte única no plan eterno que Deus ten. Si, o teu papel pode ser moi diferente ao dos outros miles de millóns de humanos; non penses que Deus non teña un plan real para TI.

Ademais, sodes responsables do que fas (Romanos 14:12). Deus xulgará en función do que fas (Eclesiastés 12:14; Apocalipse 20:12) así como do que non fas (Mateo 25:24-30). Canto máis fagas o que deberías facer, máis mellorarás a eternidade para ti e para os demais. Canto máis non fagas o que non deberías facer, mellorarás a eternidade para ti e para os demais. Deus é un xuíz xusto (2 Timoteo 4:8).

A Biblia ensina que seremos recompensados segundo as nosas obras (Mateo 16: 2 7; Romanos 2:6; Proverbios 24:12; Xeremías 17:10; Apocalipse 22:12). E por iso poderemos axudar a máis xente (cf. Lc 19,15-19). A Biblia di que despois da morte, as nosas obras séguennos (cf. Apocalipsis 14:13), o que basicamente significa que o que aprendemos e desenvolvemos mentres é físico determinará como poderemos dar e traballar durante a eternidade.

Todo o que fixo Deus tivo unha razón para (Ezequiel 14:23). Incluída a duración da nosa vida, que normalmente é un misterio para nós (cf. Eclesiastés 9:12).

"Ten fe en Deus" (Marcos 11:22) xa que El ten razóns fantásticas para todo o que fai, aínda que non sempre nos pareza así (cf. Hebreos 12:11; Romanos 8:28).

Moitos xulgaron a Deus erróneamente baseándose nas súas propias conclusións, pero a Biblia tamén ensina:

⁵ Polo tanto , **non xulgedes nada antes do tempo** , ata que veña o Señor, quen traerá á luz as cousas ocultas das tebras e revelará os consellos dos corazóns. Entón a loanza de cada un virá de Deus. (1 Corintios 4:5)

Ocultáronse algunhas cousas. Tampouco sabemos todo sobre ningún humano.

Non todas as persoas son iguais. Deus ten un plan individual para cada un de nós (1 Corintios 12:4-12).

Deus está a traballar con todos para que cada un de nós teña a nosa parte na eternidade! Como ensinan as Escrituras:

¹⁷ A obra da xustiza será a paz, e o efecto da xustiza, a quietud e a seguridade para sempre. (Isaías 32:17)

¹¹ Mostrarásme o camiño da vida; Na túa presenza está plenitude de alegría; Á túa dereita hai praceres para sempre. (Salmo 16:11)

Paz e praceres para sempre. Unha eternidade mellor!

Que é algo QUE DEBERÍAS FACER?

¹¹ Ven, fillos, escoitame; Ensinareiche o temor do Señor. ¹² Quen é o home que desexa a vida e ama moitos días para ver o ben? ¹³ Manteña a túa lingua do mal, E os teus beizos de faladoiros. ¹⁴ Apártate do mal e fai o ben; Busca a paz e persegue. (Salmo 34:11-14)

³ Confía no Señor e fai o ben; Habita na terra e aliméntate da súa fidelidade. ⁴ Deléitete tamén no Señor, e el darache os desexos do teu corazón. (Salmo 37:3-4)

FAGA BEN! CONFÍA EN DEUS.

Que significa todo isto?

Significa que Deus creou o que fixo para que a súa creación puidese facer o ben.

Ou máis concretamente, Deus creou todo o que fixo para que a eternidade fose mellor!

Non é xenial?

³ ... Grandes e maravillosas son as túas obras, Señor Deus Todopoderoso! (Apocalipse 15:3)

¹⁹ ¡Oh, que grande é a túa bondade, que gardastes para os que te temen, que preparaches para os que en ti confían na presenza dos fillos dos homes! (Salmo 31:19)

A bondade de Deus é grande polo que El preparou para que veñamos.

En Hebreos 11:4-12, comezando por Abel, aprendemos sobre varios chamados de Deus no Antigo Testamento. E referíndose a eles, fíxate no que ensinan os versos que seguen:

¹³ Todos estes morreron na fe, sen ter recibido as promesas, pero velas de lonxe, asegurábanse delas, abrazáronos e confesaron que eran forasteiros e peregrinos na terra. ¹⁴ Porque os que din tales cousas declaran claramente que buscan unha patria. ¹⁵ E verdade, se lembrasen aquel país do que saíran, terían oportunidade de volver. ¹⁶ Pero agora **desexan un país mellor, é dicir, un país celestial. Polo tanto, Deus non se avergoña de ser chamado o seu Deus, porque lles preparou unha cidade** . (Hebreos 11:13-16)

Entón, polo menos desde os tempos de Abel, a xente ten fe en que Deus tiña un plan para algo mellor, e que Deus é o Deus dos que realmente o entenderon. A "cidade" é a Nova Xerusalén que baixará á terra do ceo (Apocalipse 21:2).

O plan é que as cousas melloren.

Considere o seguinte do Novo Testamento:

¹⁷ Polo tanto, a quen sabe facer o ben e non o fai , é pecado. (Santiago 4:17)

Iso non significa que os cristiáns deben facer o ben?

Facer o ben é mellorar as cousas.

Os primeiros escritores da Igrexa sobre o ben e a deificación

Os primeiros escritores da igrexa tiñan un certo entendemento e deron pistas sobre o propósito do misterio do plan de Deus.

No século II (AD) Policarpo de Esmirna, que foi ordenado por un ou máis dos apóstolos orixinais, escribiu:

Sexamos celosos na procura do que é bo (Carta de Policarpo aos Filipenses, capítulo 6)

El {Xesús} ensina... para o froito da recompensa eterna. (Polycarp, Fragmentos de Víctor de Capua, sección 4)

Do mesmo xeito, Melito de Sardes, que foi posterior sucesor de Policarpo, escribiu:

Deuche unha mente dotada de liberdade; El puxo diante de ti obxectos en gran número, para que ti, pola túa parte, poidas distinguir a natureza de cada cousa e escoller para ti o que é bo; (Melito. A Discourse Which Was in the Presence of Antoninus Caesar. In Ante-Nicene Fathers by Roberts and Donaldson, Volume 8, 1885. Hendrickson Publishers, Peabody (MA), impresión 1999, p. 755)

Aprender a facer o ben crea o carácter. Cando escollemos facer o que é bo, axudamos a mellorar as cousas.

Melito entendeu que Deus deu aos humanos liberdade de elección e nós debemos escoller o que é bo. A pesar de que Adán e Eva optaron por transgredir, o que en esencia trouxo a escravitude (cf. Romanos 6:16-17), Melito explicou:

Pero o home, que por natureza é capaz de recibir o ben e o mal como o chan da terra é capaz de recibir sementes de ambos os dous lados, acolleu ao conselleiro hostil e cobizoso, e ao tocar aquela árbore transgrediu o mandamento e desobedeceu a Deus. (Melito. A Homilía da Pascua de Melito, liña 48)

Melito tamén entendeu que Xesús formaba parte do plan para librarnos da escravitude do pecado:

O misterio da Pascua é novo e vello, eterno e temporal, corruptible e incorruptible, mortal e inmortal... Ben, a verdade é que o misterio do Señor é antigo e novo... Porque foi a través da voz da profecía que proclamouse o misterio do Señor. ... Este é o que nos librou da escravitude á liberdade, das tebras á luz, da morte á vida, da tiranía a un reino eterno, e quen nos fixo un novo sacerdocio e un pobo especial para sempre. (Melito. A Homilía da Pascua de Melito, liñas 2 ,58,61,68)

Si, o reino é para sempre, para a eternidade. E foi a través do misterio da profecía -profecías que non foron entendidas tan ben como deberían ser polos líderes relixiosos da época de Xesús- Xesús foi proclamado antes de que El viñese (para centos desas profecías, consulta o libro gratuíto, en liña en www.ccog.org titulado: *Proba que Xesús é o Mesías*). Outro misterio asociado á Pascua é que Xesús partiu o pan e deu a cada un dos discípulos unha peza única (cf. Lc 24,30), que, para os que hoxe en día celebran correctamente a Pascua cristiá (que ás veces se chama Eucaristía), axuda demostrar que Deus ten algo único para cada un de nós e que todos somos persoas especiais.

Ireneo de Lyon afirmou que foi ensinado por Policarpo de Esmirna. Ireneo escribiu que os cristiáns teñen "a esperanza da resurrección para a eternidade" (Ireneo. Against Heresies, Libro IV, Capítulo 18, párr. 5). E si, os cristiáns resucitados vivirán durante toda a eternidade.

Os Salmos ensinan:

²⁰ Ti, que me mostraches grandes e graves tribulacións, resucitarásme, e suscitarásme das profundidades da terra. ²¹ Aumentarás a miña grandeza e consolarás por todas partes. (Salmo 71:20-21)

Despois da resurrección (tamén referida como revivir de novo) Deus aumentará a grandeza dos seus servos.

Canto?

Xesús citou a parte de "Vós sodes deuses" (Xoán 10:34) do Salmo 82:6, que é unha ensinanza relacionada coa deificación definitiva para aqueles que estean dispostos a vivir o camiño de Deus.

Ireneo tamén ensinou que:

... non hai outro chamado Deus polas Escrituras, excepto o Pai de todos, e o Fillo, **e os que posúen a adopción** (Ireneo. Adversus). haereses , Libro IV, Prefacio, Verso 4)

"Eu dixen: Todos vós sodes fillos do Altísimo e deuses; pero morreredes coma homes". Sen dúbida, di estas palabras a aqueles que non recibiron o don da adopción, pero que desprezan a encarnación da pura xeración da Palabra de Deus, defraudan a natureza humana da promoción a Deus e se mostran ingratos coa Palabra de Deus, quen fíxose carne para eles. Porque foi para iso que a Palabra de Deus fíxose home, e o que era Fillo de Deus fíxose Fillo do home, para que o home, tomado na Palabra e

recibindo a adopción, se fixese fillo de Deus. . Pois por ningún outro medio poderíamos acadar a incorruptibilidade e a inmortalidade, a non ser que estivésemos unidos á incorruptibilidade e á inmortalidade. Ireneo. Adverso haereses , Libro III, Capítulo 19, Verso 1).

O apóstolo Xoán escribiu:

² Amados, agora somos fillos de Deus, e aínda non se manifestou o que seremos; sabemos que se se manifesta seremos coma el, porque o veremos tal como é. (1 Xoán 3:2, Darby Bible Translation)

Debido a que Xesús aínda non regresou, os cristiáns aínda non cambiaron para ser coma El, pero ser así é parte do plan (cf. 1 Corintios 15:50-53). Aínda hai algún misterio en canto a como imos mirar (1 Corintios 13:12), pero o plan de Deus implica a deificación (Romanos 8:29; Feitos 17:29; Mateo 5:48; Efesios 3:14-19; Malaquías 2). : 15).

A principios do século II, Ignacio de Antioquía escribiu:

Porque non é o meu desexo actuar contigo como un home agradable, senón como agradando a Deus, así como tamén lle agradas. Pois tampouco terei nunca tal [outra] oportunidade de chegar a Deus... que teña dereito á honra dunha obra mellor... É bo poñerme do mundo a Deus, para que poida volver a El. ... Permíteme converterme en alimento para as bestas salvaxes, a través das cales se me concederá chegar a Deus... Desexo a bebida de Deus, é dicir, o seu sangue, que é amor incorruptible e vida eterna. (Ignacio. Carta aos romanos, capítulos 2,4).

El é a porta do Pai, pola que entran Abraham, Isaac, Xacob, os profetas, os apóstolos e a Igrexa. Todos estes teñen por obxecto a consecución da unidade de Deus (Ignacio. Carta aos Romanos, capítulo 9).

Entón, Ignacio ensinou que o obxectivo do pobo de Deus era a divinización e facer unha obra mellor, eterna.

Máis tarde, no século II, Teófilo de Antioquía escribiu:

A aqueles que, coa paciencia de facer o ben, buscan a inmortalidade, daralles vida eterna, gozo, paz, descanso e abundancia de bens, que nin ollo viu, nin oído escoitou, nin entrou no corazón do home. concibir. (Teófilo. A Autólico, libro I, capítulo 14)

Por iso tamén, cando o home fora formado neste mundo, está escrito misticamente no Xénese, coma se fora colocado dúas veces no Paraíso; de xeito que o primeiro cumpríuse cando foi colocado alí, e o segundo cumprírase despois da resurrección e do xuízo. Pois así como un recipiente, ao ser modelado, ten algún defecto, é remoldeado ou refacto, para que poida ser novo e enteiro; así tamén lle pasa ao home pola morte. Pois dalgún xeito é destruído, para que resucite enteiro na resurrección; Quero dicir impecable, xusto e inmortal. ...

Porque se o fixera mortal dende o principio, fíxoo Deus... de xeito que, se se inclinase ás cousas da inmortalidade, gardando o mandamento de Deus, **recibiría como recompensa del a inmortalidade e**

chegase a ser. Deus ... Porque Deus deunos unha lei e santos mandamentos; e todo aquel que garda estes pode ser salvado, e, obtendo a resurrección, pode herdar a incorrupción (Teófilo de Antioquía. A Autolytus, Libro 2, Capítulos 26, 27, p. 105).

o que actúa con xustiza escapará dos castigos eternos e será considerado digno da vida eterna de Deus. (Teófilo. A Autólico, Libro II, Capítulo 34)

Pero os que adoran ao Deus eterno, herdarán a vida eterna (Teófilo. A Autólico, Libro II, Capítulo 36)

E aprendemos unha lei santa; pero temos como lexislador a Aquel que é verdadeiramente Deus, que nos ensina a actuar con xustiza, a ser piadosos e a facer o ben. (Teófilo. A Autólico, Libro III, Capítulo 9)

Entón, Teófilo ensinou a deificación e facer o ben para aqueles que eran verdadeiros cristiáns.

No século III, o santo católico romano e bispo Hipólito de Roma escribiu:

O Pai da inmortalidade enviou ao mundo o Fillo e o Verbo inmortales, que veu ao home para lavallo con auga e co Espírito; e El, enxendrandonos de novo á incorrupción da alma e do corpo, insuflou en nós o alento (espírito) de vida e revestiunos dunha panoplia incorruptible. Se, polo tanto, o home se fixo inmortal, tamén será Deus. E se é feito Deus pola auga e o Espírito Santo despois da rexeneración da capa, atópase tamén coherdeiro con Cristo despois da resurrección de entre os mortos (Hipólito. Discurso sobre la Santa Teofanía, capítulo 8).

Porque, progresando na virtude e acadando cousas mellores, "alcanzándonos ás cousas anteriores", {Filipenses 3:13, KJV} segundo a palabra do bendito Paulo, elevámonos sempre á beleza superior. Refírome, por suposto, á beleza espiritual, para que tamén a nós poidamos dicirse máis adiante: "O Rei desexaba moito a túa beleza". (Hipólito. Fragmentos dos comentarios bíblicos de Hipólito)

Así, Hipólito ensinou a deificación e que os cristiáns, progresando na virtude, conseguen cousas mellores.

No século IV, o santo grecorromano e bispo Ambrosio de Milán ensinou:

Entón unha Virxe concibiu, e o Verbo fíxose carne para que a carne se convertese en Deus (Ambrosio de Milán. Sobre a virxindade (Libro I, capítulo 11).

No século IV, o santo e bispo greco-ortodoxo Xoán Crisóstomo escribiu:

... o home pode converterse en Deus e fillo de Deus. Pois lemos: «Eu dixen: vós sodes deuses e todos vós fillos do Altísimo» (Xoán Crisóstomo. Homilía 32 sobre os Feitos dos Apóstolos).

A deificación entendíase como un obxectivo para os humanos desde polo menos a época de Xesús.

Misterio da raza?

Os humanos veñen nunha variedade de cores, formas e aparencias.

Ningunha raza é superior a ningunha outra.

Moita xente vive en países onde domina a súa raza. Aprenden varias leccións.

Algunhas persoas viven en países onde a súa raza é moi discriminada. Aprenden varias leccións.

Alguns son unha mestura de máis dunha raza. Aprenden varias leccións.

Algunhas persoas viven en países que aceptan máis razas múltiples. Aprenden varias leccións.

E hai variacións entre eses escenarios, que resultan parcialmente na aprendizaxe de varias leccións.

Todos descendemos de Adán e Eva (Xénese 3:20), e despois dos descendentes do fillo de Noé e das súas esposas.

Aínda que antes de Adán e Eva había homínidos de varios tipos, todos os humanos modernos descendían de Adán e Eva, así que, si, todos formamos parte da raza humana, da familia de Adán e Eva.

O Novo Testamento menciona o "misterio entre os xentís" (Colosenses 1:27).

O primeiro lugar no que atopamos o termo xentís é en Xénese 10 onde se mostra que despois do diluvio, os fillos de Noé tiveron fillos e mudáronse a diferentes lugares e foron os proxenitores das diferentes razas e de moitos grupos étnicos.

Desde a perspectiva da salvación, non hai diferenza entre xudeu ou xentil, israelita ou non israelita (Colosenses 3:9-11), "porque non hai parcialidade con Deus" (Romanos 2:11). "Virán do leste e do occidente, do norte e do sur, e sentaranse no reino de Deus" (Lucas 13:29).

Dito isto, por que as variedades?

Ben, iso adoita dar lugar a que as persoas teñan diferentes conxuntos de experiencia.

Pero que pasa cos individuos, non só con conxuntos de persoas?

O plan de Deus ten en conta TODAS as túas experiencias individuais (Gálatas 6:7-8; Hebreos 6:10; Salmo 33:11-15).

A Biblia menciona que do mesmo xeito que o corpo ten partes como mans e ollos e partes para ulir, oír e outras cousas no corpo teñen un papel:

¹⁴ Porque, en realidade, o corpo non é un membro, senón moitos.

¹⁵ Se o pé dixese: "Porque non son unha man, non son do corpo", ¿non é polo tanto do corpo? ¹⁶ E se o oído dixese: "Porque non son ollo, non son do corpo", non é polo tanto do corpo? ¹⁷ Se todo o corpo fose un ollo, onde estaría o oído? Se o conxunto fose oído, onde estaría o cheiro? ¹⁸ Pero agora Deus puxo os membros, cada un deles, no corpo como quere. ¹⁹ E se todos foran un só membro, onde estaría o corpo?

²⁰ Pero agora hai moitos membros, pero un só corpo. ²¹ E o ollo non pode dicirlle á man: "Non teño necesidade de ti"; nin a cabeza aos pés: "Non teño necesidade de ti". ²² Non, máis ben, aqueles membros do corpo que parecen máis débiles son necesarios. ²³ E aqueles membros do corpo que pensamos que son menos honrados, a estes concedemos maior honra; e as nosas partes non presentables teñen maior modestia, ²⁴ pero as nosas partes presentables non teñen necesidade. Pero Deus compuxo o corpo, dándolle maior honra á parte que carece del, ²⁵ para que non houbera cisma no corpo, senón para que os membros teñan o mesmo coidado uns polos outros. (1 Corintios 12:14-26)

Teña en conta que unha das razóns para ter diferenzas é para que poidamos ter o mesmo coidado por outro, o que significa que as diferenzas están destinadas a axudarnos a dar amor de diferentes xeitos.

Agora, algúns poden dicir que é máis difícil vivir se tes unha determinada raza, estatura, máis débil, etc.

E nalgúns aspectos iso é certo.

Non obstante, iso forma parte do plan:

²⁷ Pero Deus escolleu as cousas insensatas do mundo para avergoñar aos sabios, e Deus escolleu as cousas débiles do mundo para avergoñar as cousas poderosas; (1 Corintios 1:27)

Deus fixo que persoas de varias cores, formas, etc. fosen parte dun só corpo (Romanos 12:4-5; 1 Corintios 12:12-14).

Todos terán unha oportunidade para a salvación.

Todos os que acepten esa oferta poderán dar amor dunha forma única para facer que a eternidade sexa mellor para eles mesmos e para todos os demais; ter diferentes razas, etnias e aparencias nesta época contribuirá a que a próxima idade da eternidade sexa mellor do que sería doutro xeito. ter.

Traballar para facer o ben

Salomón escribiu que a xente debe considerar a obra de Deus (Eclesiastés 7:13). Moitas persoas non entenden a obra de Deus ou a consideran suficientemente ben, pero deberían (cf. Mateo 6:33). Hai un traballo que facer agora para apoiar (Mateo 24:14, 28:19-20; Romanos 9:28; 2 Corintios 9:6-8; Apocalipse 3:7-10). E iso é bo facer (cf. 2 Corintios 9:6-14; Apocalipse 3:7-13).

Máis de dúas ducias de veces (NKJV) a Biblia di especificamente "facer o ben". Facemos o ben traballando para axudar aos demais. Facemos o ben amando a Deus e aos nosos veciños (Mateo 22:37-39), os demais humanos.

Os cristiáns deben apoiar a obra de Deus para chegar aos demais (Mateo 24:14, 28:19-20; Romanos 10:15, 15:26-27).

O obxectivo do traballo é mellorar as cousas:

⁵ Os plans dos dilixentes conducen certamente á abundancia (Proverbios 21:5a)

²³ En todo traballo hai proveito (Proverbios 14:23)

²³ En todo traballo hai vantaxe (Proverbios 14:23, Traducción literal de Young)

Traballar debería proporcionar un beneficio (vantaxe) para todos.

O apóstolo Paulo escribiu:

¹² Polo tanto, meus amados, como sempre obedeceches, non só na miña presenza, senón agora moito máis na miña ausencia, realiza a túa propia salvación con medo e temblor; ¹³ porque é Deus quen traballa en vós tanto o querer como o facer polo seu gusto. (Filipenses 2:12-13)

Temos que traballar para o pracer de Deus, que é aumentar o amor e mellorar a eternidade.

Deus ten un traballo para cada un de nós:

¹⁵ Chamarás, e eu responderei; Desexarás a obra das túas mans. (Xob 14:15)

Ti tamén es obra das mans de Deus! Ten un plan para ti e implica que fagas un traballo para axudar a mellorar a eternidade.

A escritora Maria Popova fixo a seguinte observación:

O misterio do que fai que ti e a túa infancia sexas a mesma persoa a pesar de toda unha vida de cambios é, despois de todo, unha das preguntas máis interesantes da filosofía. (Popova M. Grace Paley sobre a arte de envellecer. Brain Pickings, 3 de setembro de 2015)

Aínda que iso é un misterio para moitos, non é un misterio para Deus. Deus está a traballar con todos nós para axudarnos a ser o mellor que podemos ser. Así como para axudar aos demais.

Considera que a razón para inventar cousas adoita ser para mellorar as cousas.

A razón pola que Deus "inventou" aos humanos foi para mellorar a eternidade.

Paul e Bernabé dixeron:

¹⁸ Todas as súas obras son coñecidas por Deus dende a eternidade. (Feitos 15:18)

Deus creou as persoas e colocounos nesta terra como parte do seu plan para un bo traballo:

⁸ Porque pola graza fuches salvo mediante a fe, e iso non por vós mesmos; é don de Deus, ⁹ non de obras, para que ninguén se glorie. ¹⁰ Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para as boas obras, que Deus preparou de antemán para que camiñesemos nelas. (Efesios 2:8-10)

Todos os humanos?

Todos os que aceptan o plan de Deus mellorarán a eternidade. E iso serán todos os que viviron, excepto os incorrexiblemente malvados (para obter máis detalles sobre iso, consulta o noso libro en liña gratuíto: *OFERTA Universal de Salvación, Apocatástasis: Pode Deus salvar aos perdidos nunha era por vir? Centos de escrituras revelan o plan de Deus de salvación*).

Xesús declarou que había un lugar para cada un de nós:

¹ "Non se turbe o voso corazón. Cres en Deus; cre en min tamén. ² Na casa do meu Pai hai moitos cuartos. Se non fose así, diríache que me vou preparar un sitio para ti? ³ E se vou preparar un lugar para vós, volverei e acollereivos na miña presenza, para que esteades tamén vós onde estou eu. (Xoán 14:1-3, BSB)

Un lugar para Ti significa que Xesús está prometendo un lugar que será o mellor para ti. Polas túas capacidades. Non te preocupes que non podes ser un membro feliz e contribuínte do Reino de Deus. Deus é fiel para rematar a obra que comezou en vós (cf. Filipenses 1:6).

O plan de Deus para os seres humanos durará para sempre:

¹⁴ Sei que todo o que faga Deus, será para sempre. (Eclesiastés 3:14)

A Biblia mostra que Xesús, el mesmo, veu mellorar as cousas:

⁶ ... Tamén é mediador dunha alianza mellor, que foi establecida en mellores promesas. (Hebreos 8:6)

Os cristiáns teñen unha esperanza para o mellor, e isto debería ser reconfortante:

¹⁹ ... está a traer unha esperanza mellor, a través da cal nos achegamos a Deus. (Hebreos 7:19)

¹³ Pero, irmáns, non quero que ignoredes os que durmiron, para que non vos atristecedes coma outros que non teñen esperanza. ¹⁴ Porque se cremos que Xesús morreu e resucitou, así Deus traerá consigo aos que dormen en Xesús.

¹⁵Por iso vos dicimos pola palabra do Señor: que nós, que estamos vivos e permanecemos ata a chegada do Señor, non precederemos de ningún xeito aos que están durmidos. ¹⁶ Porque o propio Señor baixará do ceo cun berro, coa voz dun arcanxo e coa trompeta de Deus. E os mortos en Cristo resucitarán primeiro. ¹⁷Entón, os que estamos vivos e que quedemos, seremos arrebatados con eles polas nubes para atoparnos no aire co Señor. E así estaremos sempre co Señor. ¹⁸ Polo tanto, reconfortaos uns a outros con estas palabras. (1 Tesalonicenses 4:13-18)

³⁴ ... sabendo a vós mesmos ter unha posesión mellor e duradeira. (Hebreos 10:34, Biblia literal de Berea)

Deus creou todo o que fixo para que a eternidade fose mellor. Será mellor para sempre (cf. Xeremías 32:38-41).

Facer as cousas mellores para nós agrada a Deus, que tamén é mellor. E si, Deus pode estar contento (cf. Hebreos 11:5, 13:16; 1 Pedro 2:19-20, NLT) - ¿Non é iso mellor para Deus tamén?

Deus creou o que fixo para que a eternidade fose mellor.

Por iso creou o universo e por iso creou homes e mulleres.

O plan de Deus inclúe a todos os que farán caso da súa chamada nesta época (ver tamén: *¿Está Deus a chamarte?*) e a outros na idade que vén (ver tamén o libro en liña gratuíto: *OFERTA Universal de Salvación. Apocatástasis: Pode Deus salvar aos perdidos en unha era por vir? Centos de escrituras revelan o plan de salvación de Deus*).

Os cristiáns deben entender que a súa parte individual é mellorar a eternidade.

Pero isto DEBE facerse ao xeito de Deus.

¹² Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte. (Proverbios 14:12; 16:25)

Hai xente que pensa que está facendo o mundo mellor de moitas maneiras. E mentres se aliña cos camiños de Deus, esperemos que o sexan.

Porén, hai xente que pensa que está mellorando o mundo cando protesta a favor do dereito ao aborto e das diversas formas de inmoralidade denunciadas pola Biblia.

Hai xente que pensa que está facendo o mundo mellor cando promove as prácticas pagás como boas.

Desafortunadamente, a maioría da xente persuade a si mesma e confía na opinión dos demais, nas tradicións máis antigas, nos seus desexos e/ou no seu corazón sobre a Biblia. Porén, as Escrituras advirten:

⁹ "O corazón é enganoso por riba de todas as cousas, e desesperadamente malvado; Quen o pode saber? ¹⁰ Eu, o Señor, sondeo o corazón, probó a mente, para dar a cada un segundo o seu camiño, segundo o froito das súas obras. (Xeremias 17:9-10)

Tes un corazón disposto a facer as cousas ao xeito de Deus? De verdade? De verdade?

Oxalá o fagas. Aínda que Deus quere que a xente faga o ben, aqueles con corazón enganoso non o fan:

²⁰ O que ten un corazón enganoso non atopa o ben, e o que ten unha lingua perversa cae no mal. (Proverbios 17:20)

Mesmo cando as cousas parecen difíciles desde unha perspectiva física, confía en Deus:

⁹ Temed ao Señor, os seus santos! Non faltan os que o temen. ¹⁰ Os leonciños carecen e sofren fame; Pero aos que buscan ao Señor non lles faltará nada de bo. (Salmo 34:9-10)

³¹ "Por iso non te preocupes, dicindo: 'Que comeremos?' ou 'Que beberemos?' ou 'Que imos poñer?' ³² Porque despois de todas estas cousas buscan os xentís. Porque o teu Pai celestial sabe que necesitas todas estas cousas. ³³ Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranche engadidas. ³⁴ Polo tanto, non te preocupes polo mañá, porque mañá se preocupará polas súas propias cousas. Suficiente para o día é o seu propio problema. (Mateo 6:31-34)

Para maximizar o teu potencial para ti e para os demais, confía en Deus e téñao como o teu conselleiro para a toma de decisións:

⁵ Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento; ⁶ Recoñéceo en todos os teus camiños, e El guiará os teus camiños. ⁷ Non sexas sabio aos teus propios ollos; Teme ao Señor e apártate do mal. ⁸ Será saúde para a túa carne e forza para os teus ósos. (Proverbios 3:5-8)

Non sexas tan sabio aos teus propios ollos que non confíes plenamente en Deus.

Será mellor que confíes en Deus.

Traballa e apoia a obra de Deus para chegar aos demais.

6. Go na le Leano la Nako ye Telele

Agora Deus é "o Alto e Sublime que habita a eternidade, cuxo nome é Santo" (Isaías 57:15).

Os cristiáns, como herdeiros de Deus agora e fillos literais de Deus para ser glorificados con El nun futuro próximo (Romanos 8:16-17), eventualmente farán o mesmo. Os cristiáns habitaremos a eternidade (aínda que, a diferenza de Deus, todos teremos un comezo).

Deus, el mesmo, ten un plan de longo alcance en mente:

²⁰ Porque a creación foi sometida á inutilidade, non por vontade, senón por causa de quen a someteu con esperanza; ²¹ porque a propia creación tamén será librada da escravitude da corrupción para a gloriosa liberdade dos fillos de Deus. ²² Porque sabemos que toda a creación xeme e traballa xuntos con dores de parto ata agora. ²³ Non só iso, senón tamén nós, que temos as primicias do Espírito, nós mesmos xemimos dentro de nós mesmos, esperando ansiosamente a adopción, a redención do noso corpo. ²⁴ Porque fomos salvos nesta esperanza, pero a esperanza que se ve non é esperanza; pois por que aínda se espera o que ve? ²⁵ Pero se esperamos o que non vemos, agardámolo ansiosamente con perseveranza. (Romanos 8:20-25)

Deus sabía que habería dificultades dentro da súa creación, pero ten un plan.

Observe tres traducións de Xeremías 29:11:

¹¹ Porque sei os plans que teño para ti, di o Señor, plans para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro. (Xeremías 29:11, NVI)

¹¹ Pois coñezo os pensamentos que penso para vós, di o Señor, pensamentos de paz, e non de aflicción, para darvos o fin e a paciencia. (Xeremías 29:11, Douay-Rheims)

¹¹ Porque sei os plans que teño para ti", di o Señor. "Son plans para o ben e non para o desastre, para darche futuro e esperanza. (Xeremías 29:11, Nova tradución viva)

Algúns citan a Xeremías 29:11 como proba de que Deus ten un plan para eles. E aínda que Deus ten un plan para todos, moitos tenden a non considerar ese verso no seu contexto.

Fíxate no que ensina a Biblia:

¹¹ Porque coñezo os pensamentos que penso para vós, di o Señor, pensamentos de paz e non de mal, para darvos un futuro e unha esperanza. ¹² Entón invocarásme e irás a rezarme, e eu te escoitarei. ¹³ E me buscarás e me atoparás, cando me busques con todo o teu corazón. ¹⁴ Atopárame por ti, di o Señor, e fareino volver da túa catividade; Reunireite de todas as nacións e de todos os lugares onde te expulsei, di o Señor, e levareiche ao lugar do que te fago levar cativo. (Xeremías 29:11-14)

Teña en conta que o plan era o exilio. Ser forasteiro, ser peregrino. Polo tanto, os crentes non debemos sorprendernos de que non sempre encaixamos. Considere tamén o que escribiu o apóstolo Pedro:

⁹ Pero vós sodes unha xeración elixida, un real sacerdocio, unha nación santa, o seu propio pobo especial, para que proclamades as loanzas de Aquel que te chamou das tebras á súa luz marabillosa; ¹⁰ que antes non eran pobo, pero agora son o pobo de Deus, que non obtiveron misericordia, pero agora obtiveron misericordia.

¹¹ Amados, pídovos, como forasteiros e peregrinos, absterdevos dos desexos carnales que loitan contra a alma, ¹² tendo a vosa conduta honrada entre os xentís, para que cando falen contra vós como malhechores, poidan, polas vosas boas obras que observan, glorifica a Deus no día da visita. (1 Pedro 2:9-12)

¹⁷ Pois chegou o momento de que o xuízo comece na casa de Deus; e se comeza por nós primeiro, cal será o final dos que non obedecen o evanxeo de Deus? ¹⁸ Agora—" Se o xusto apenas se salva, onde aparecerán o impío e o pecador?" (1 Pedro 4:17-18)

²⁸ E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito. (Romanos 8:28)

Ás veces confundímonos, pero considere que as Escrituras ensinan:

²⁴ «Ensíname, e callarei; Faime entender en que me equivoquei. (Xob 6:24)

⁸ "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños", di o Señor. ⁹ "Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e os meus pensamentos que os teus pensamentos. (Isaías 55:8-9)

Cre e comprenda que Deus ten un plan e non comete erros. Ten fe (consulta tamén o noso folleto en liña gratuito: *Fe para os que Deus chamou e escolleu*).

Estarás mellor por esas dificultades se confías en Deus (Hebreos 12:5-11; Proverbios 3:5-8). E se foses chamado, elixido e fiel nesta época (Apocalipsis 17:14), reinarás na terra como reis e sacerdotes (Apocalipsis 5:10) con Xesús durante a era milenaria (Apocalipsis 20:4-6). . Poderás ensinalle á xente o xeito de vivir mellor para axudalos no milenio e no Último Gran Día (cf. Isaías 30,21).

Comprender que tanto o Pai como o Fillo sofren os pecados da humanidade (cf. Xénese 6:5-6), ademais do sufrimento que Xesús se comprometeu a morrer polos nosos pecados (cf. 1 Pedro 4:1). Xesús fíxoo voluntariamente por isto (Xoán 10:18), pero fíxoo para mellorar a eternidade.

Hai leccións que debemos aprender nesta vida para construír o tipo de personaxe que nos axude a mellorar a eternidade.

¹Por iso, sendo xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesucristo, ^{2a} través do cal tamén temos acceso pola fe a esta grazza na que estamos firmes e nos alegramos na esperanza da gloria de Deus. ³ E non só iso, senón que tamén nos gloriamos nas tribulacións, sabendo que a tribulación produce perseveranza; ⁴ e perseveranza, carácter; e carácter, esperanza. (Romanos 5:1-4)

⁵ Pero tamén por iso mesmo, dedicando toda a dilixencia, engade á túa fe virtude, á virtude coñecemento, ⁶ ao coñecemento dominio propio, ao dominio de si mesmo a perseveranza, á perseveranza á piedad, ⁷ á piedad a bondade fraternal e á bondade fraternal amor. . ⁸ Porque se estas cousas son túas e abundan, non seredes nin estéril nin infrutuoso no coñecemento do noso Señor Xesucristo. (2 Pedro 1:5-8)

Quizais penses que non te beneficias das dificultades e das probas, pero se es cristián, deberías facelo.

Observe algo que escribiu o falecido Herbert W. Armstrong:

POR QUE o Deus Creador puxo ao HOME na terra? Para o propósito supremo de Deus de reproducirse a si mesmo, de recrearse a si mesmo, por así dicilo, co obxectivo supremo de crear o carácter divino xusto, en última instancia, en millóns de fillos enxendrados e nados innumerables que se converterán en seres de Deus, membros da familia de Deus. O home debía mellorar a terra física tal e como Deus lla deu, rematando a súa creación (o que os anxos pecadores se negaron deliberadamente a facer) e, ao facelo, RESTAURAR o GOBERNO DE DEUS, co CAMIÑO de vida de Deus; e ademais, neste mesmo proceso TERMINANDO A CREACIÓN DO HOME mediante o desenvolvemento do CARÁCTER santo e xusto de Deus, co consentimento propio do home. Unha vez que este carácter perfecto e xusto é inculcado no home, e o home convertido de carne mortal a espírito inmortal, entón virá o INCRIBLE POTENCIAL HUMANO: o home nace na divina FAMILIA de Deus, restaurando o goberno de Deus na terra, e despois participando na realización da CREACIÓN ao longo de toda a extensión infinita do UNIVERSO! ... Deus terase reproducido a si mesmo millóns de veces! Entón, o sexto día desa semana de recreación, Deus (Elohim) dixo: "Fagamos o home á nosa imaxe, segundo a nosa semellanza" (Xen. 1:26). O home foi feito para ter (co seu consentimento) unha relación especial co seu Creador! Foi feito na forma e forma de Deus. Dáuselle un espírito (esencia na forma) para facer posible a relación (Armstrong HW. *Mystery of the Ages*. Dodd Mead, 1985, pp. 102-103).

O propósito de construír o carácter é ser mellor e poder servir mellor.

Como construímos o carácter?

Ben, a mellor maneira é obedecendo a El.

E iso é polo noso ben.

¹⁹ Eu chamo hoxe o ceo e a terra como testemuñas contra ti, que puxen diante de ti a vida e a morte, a bendición e a maldición; por iso escolle a vida, para que tanto ti como a túa descendencia vivides; ²⁰

para que ames ao Señor, o teu Deus, para obedecer a súa voz e para aferrarte a el, porque El é a túa vida e a duración dos teus días; e para que habites na terra que o Señor lles xurou aos teus pais, a Abraham, Isaac e Xacob, que lles daría". (Deuteronomio 30:19-20)

¹² "E agora, Israel, que esixe de ti o Señor, o teu Deus, senón que temer ao Señor, o teu Deus, que camines en todos os seus camiños e que o ames, que sirvas ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón e con todo o teu corazón. alma, ¹³ e **gardar os mandamentos do Señor e os seus estatutos que che mando hoxe para o teu ben** ? (Deuteronomio 10:12-13)

Teña en conta que Deus deu mandamentos para o noso ben.

Poderías dicir que iso estaba no Antigo Testamento, e que o amor é o importante.

Ata certo punto terías razón.

Ata un grao?

Si, na medida en que estea disposto a obedecer os mandamentos de Deus, que son regras amorosas para o noso ben, tería razón.

Xesús ensinou:

¹⁵ Se me amas, garda os meus mandamentos. (Xoán 14:15)

⁹ «Como me amou o Pai, eu tamén vos ameí a vós; permanece no meu amor. ¹⁰ Se gardades os meus mandamentos, permaneceredes no meu amor, como eu gardei os mandamentos do meu Pai e permanezo no seu amor. (Xoán 15:9-10)

Deus amounos e fíxonos para que poidamos aceptar e beneficiarnos dese amor. Cada opción bíblicamente correcta, decisión correcta e acción correcta que facemos axúdanos a construír o carácter. Isto axudaranos tanto persoalmente como a outros.

O apóstolo Paulo escribiu:

¹ Imítame, como eu tamén imito a Cristo. (1 Corintios 11:1)

¹² ... a lei non é de fe, senón que "o home que as faga vivirá por elas". (Gálatas 3:12)

¹² ... o mandamento santo, xusto e bo. (Romanos 7:12)

Aqueles que verdadeiramente imiten a Xesús crecerán na graza e no coñecemento de Xesús ao longo da eternidade (2 Pedro 3:18) para dar mellor amor.

O apóstolo Santiago e Xesús declararon que o amor estaba ligado aos mandamentos de Deus:

⁸ Se realmente cumpre a lei real segundo a Escritura: «Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo», ben fas; ⁹Pero se mostras parcialidade, cometes pecado e a lei te condena como transgresores. ¹⁰ Porque quen garda toda a lei, pero tropeza nun punto, é culpable de todo. ¹¹ Pois quen dixo: "Non cometas adulterio", tamén dixo: "Non asasinas". Agora ben, se non cometes adulterio, pero asasinas, convertécheste nun transgresor da lei. (Santiago 2:8-11)

³⁷ Xesús díxolle: ""Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". ³⁸ Este é o primeiro e grande mandamento. ³⁹ E a segunda é semellante: "Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo". ⁴⁰Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os profetas". (Mateo 22:37-40)

O propósito dos mandamentos é mostrar amor (1 Timoteo 1:5), facernos mellores e axudar aos demais a ser mellores.

¹³ escoitemos a conclusión de todo o asunto:

Teme a Deus e garda os seus mandamentos ,
porque isto é todo para o home.

¹⁴ Porque Deus traerá a xuízo toda obra,
incluída toda cousa secreta, sexa boa ou mala. (Eclesiastés 12:13-14)

Os Dez Mandamentos non eran regras ou cargas arbitrarias.

Observe algo do Antigo e do Novo Testamento:

¹⁸ Onde non hai revelación, o pobo abandona a contención; Pero feliz é o que cumpre a lei. (Proverbios 29:18)

³ Queridos amigos, aínda que teño moitas ganas de escribivos sobre a nosa salvación común, agora síntome obrigado a escribivos para animarvos a loitar con fervor pola fe que foi confiada dunha vez aos santos. ⁴Porque entre vós se meteron en segredo algúns homes -homes que hai moito tempo foron sinalados para a condena que vou describir-, homes impíos que converteron a graza do noso Deus en licenza para o mal e que negan ao noso único Mestre e Señor. , Xesucristo. (Judas 3-4, NET Biblia)

³ Porque este é o amor de Deus, que gardemos os seus mandamentos. E os seus mandamentos non son gravosos. (1 Xoán 5:3)

Os Dez Mandamentos non son unha carga, pero mantelos fai feliz.

Nesta vida, Deus quere que vivamos vidas felices e exitosas: gozar de boa saúde, unha carreira desafiante, un matrimonio feroso e fillos felices. El promete bendicións e protección especial para aqueles que buscan facer a súa vontade e cumprir os seus mandamentos!

² Amados, rezo para que prosperes en todas as cousas e teñas saúde, como prospera a túa alma. ³Porque alegreime moito cando viñeron irmáns e testificaron da verdade que hai en vós, así como andades na verdade. ⁴ Non teño maior gozo que oír que os meus fillos andan na verdade. (3 Xoán 2-4)

²⁶ "Velaí, poño diante de ti hoxe unha bendición e unha maldición: ²⁷ a bendición se obedeces os mandamentos do Señor, o teu Deus, que eu che mando hoxe; ²⁸ e a maldición se non obedeces os mandamentos do Señor, o teu Deus, pero aparta do camiño que che mando hoxe (Deuteronomio 11:26-28).

¹⁹ Eu chamo hoxe o ceo e a terra como testemuñas contra ti, que puxen diante de ti a vida e a morte, a bendición e a maldición; por iso escolle a vida, para que tanto ti como a túa descendencia vivides; ²⁰ para que ames ao Señor, o teu Deus, para obedecer a súa voz e para aferrarte a el, porque El é a túa vida e a duración dos teus días; (Deuteronomio 30:19-20)

Vivir o camiño de Deus trae unha felicidade que é máis que un pracer fugaz. Ofrece unha garantía cando os tempos son difíciles:

¹³ Feliz é o home que atopa sabedoría, E o home que adquire entendemento; ¹⁴ Porque os seus ingresos son mellores que os beneficios da prata, e os seus beneficios que o ouro fino. ¹⁵ É máis preciosa que os rubíes, e todas as cousas que desexas non se poden comparar con ela. ¹⁶ A lonxitude dos días está na súa man dereita, na súa esquerda riquezas e honra. ¹⁷ Os seus camiños son camiños agradables, E todos os seus camiños son paz. ¹⁸ É unha árbore de vida para os que a agarran, e felices todos os que a reteñen. (Proverbios 3:13-18)

¹⁵ Felices as persoas cuxo Deus é o Señor! (Salmo 144:15)

²¹ O que despreza o seu próximo peca; Pero quen ten piedade dos pobres, feliz é. (Proverbios 14:21)

¹⁴ Feliz o home que sempre é reverente... (Proverbios 28:14a)

⁵ Feliz o que ten como axuda ao Deus de Xacob, cuxa esperanza está no Señor, o seu Deus, ⁶ quen fixo o ceo e a terra, o mar e todo o que hai neles; Quen garda a verdade para sempre, (Salmo 146:5-6)

Vivir o camiño de Deus fainos verdadeiramente felices. Deberíamos facelo así como rezar por sabedoría (Santiago 1:5).

Os Dez Mandamentos foron dados a coñecer para axudarnos a construír o carácter en nós para que poidamos ser mellores e mellorar a eternidade. Podemos, nesta vida, mellorar a nosa propia eternidade se realmente confiamos nel.

Porén, debido ás distorsións dos líderes relixiosos, o apóstolo Paulo inspirouse a escribir sobre o "misterio da iniquidade" (2 Tesalonicenses 2:7). Segundo Xesús, nestes tempos finais, a iniquidade aumentará e fará que o amor de moitos se enfrie (Mateo 24:12). Por desgraza, isto axudará a levar ao tempo final final "Misterio Babilonia a Grande" (Apocalipse 17:5), un poder relixioso na cidade dos sete outeiros (Apocalipsis 17:9,18) . Para obter máis información sobre iso e os Dez Mandamentos, consulta o folleto en liña gratuíto: *Os Dez Mandamentos: O Decálogo, o Cristianismo e a Besta* .

O plan de Deus é mellor

A última parte do plan de Deus será mellor que a primeira parte do plan xa que:

⁸ O fin dunha cousa é mellor que o seu comezo; (Eclesiastés 7:8)

Con todo, observa un contraste entre os que dubidan de Deus e o pobo real de Deus:

¹³ "As túas palabras foron duras contra min : "Dixe o Señor: "Pero ti dis: 'Que falamos contra ti?' ¹⁴ Ti dixeches: 'É inútil servir a Deus; Que proveito nos servirá de gardar a súa ordenanza e de andar como choradores diante do Señor dos exércitos? ¹⁵ Entón , agora chamamos benaventurados aos soberbios, pois os que fan o mal resucitan; Mesmo tentan a Deus e saen libres".

¹⁶ Entón os que temían ao Señor falaron entre eles: E o Señor escoitounos e escoitounos; Por iso escribiuse diante del un libro de lembranza Para os que temen ao Señor e meditan no seu nome.

¹⁷ "Serán meus", di o Señor dos exércitos, "o día que os faga as miñas xoias. E perdoareinos como un home perdona ao seu propio fillo que lle serve". ¹⁸ Entón volverás discernir entre os xustos e os malvados, entre o que serve a Deus e o que non o serve. (Malaquías 3:13-18)

Observa a seguinte profecía:

⁶ Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado; E o goberno estará sobre o seu ombreiro. E chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz. ⁷ **Do aumento do seu goberno e da paz non terá fin** , no trono de David e sobre o seu reino, para ordenalo e afianzalo con xuízo e xustiza. Desde ese momento, ata para sempre. O celo do Señor dos exércitos fará isto. (Isaías 9:6-7)

Entón, Deus aumentará o seu goberno e paz, e iso non terá fin. Non hai fin de mellorar as cousas.

"Os apóstolos, como fixera Xesús, proclamaron o evanxeo: as BOAS NOVAS dun MUNDO MELLOR que vén" (Armstrong HW. The Incredible Human Potential. Everest House, 1978).

O Reino de Deus que vén é eterno:

¹³ O teu reino é un reino eterno, e o teu dominio perdura por todas as xeracións. (Salmo 145:13)

³ Que grandes son os seus sinais, e que poderosas as súas marabillas! O seu reino é un reino eterno, e o seu dominio é de xeración en xeración. (Daniel 4:3)

²⁷ Entón o reino e o dominio, e a grandeza dos reinos baixo todo o ceo, serán dados ao pobo, aos santos do Altísimo. O seu reino é un reino eterno, e todos os dominios o servirán e obedecerán. (Daniel 7:27)

Teña en conta que aos santos se lles vai dar un reino eterno. Isto é consistente co que o apóstolo Pedro se inspirou para escribir:

¹⁰ Polo tanto, irmáns, sexa aínda máis dilixente para asegurar a vosa chamada e elección, porque se facedes estas cousas nunca tropezaredes; ¹¹ porque así vos será proporcionada abundantemente a entrada no reino eterno do noso Señor e Salvador Xesucristo. (2 Pedro 1:10-11)

Quere dicir que coñecemos todos os detalles?

Non, pero deunos a capacidade de comprender e ver algúns dos seus plans:

¹⁰ Vin a tarefa dada por Deus coa que deben ocuparse os fillos dos homes. ¹¹ Todo fixo fermoso no seu tempo. Tamén puxo a eternidade nos seus corazóns, agás que ninguén pode descubrir a obra que Deus fai de principio a fin. (Eclesiastés 3:10-11)

¹² Por agora vémonos nun espello, vagamente, pero despois cara a cara. Agora coñezo en parte, pero entón saberei como tamén son coñecido. (1 Corintios 13:12)

⁹ Pero como está escrito:

"O ollo non viu, nin oído escoitou, nin entraron no corazón do home as cousas que Deus preparou para os que o aman". (1 Corintios 2:9)

Polo tanto, o traballo é algo que Deus quere que a xente faga. Deus fará que aqueles que se fan seus realicen obras para mellorar a eternidade. Así podemos coñecer parte do plan, e o plan é mellor do que entendemos.

Mesmo nos tempos do Antigo Testamento, algúns albiscaban a eternidade e a realidade do plan de Deus (cf. Hebreos 11:13-16).

Para ter unha idea de canto mellor se comparará a eternidade no Reino de Deus con "esta época actual do mal" (Gálatas 1:4), teña en conta o seguinte:

³ E escoitei unha gran voz do ceo que dicía: "Velaí, o tabernáculo de Deus está cos homes, e el habitará con eles, e eles serán o seu pobo. Deus mesmo estará con eles e será o seu Deus. ⁴ E Deus enxugará toda bágoa dos seus ollos; non haberá máis morte, nin tristeza, nin choro. Non haberá máis dor, porque as cousas anteriores pasaron".

⁵Entón o que estaba sentado no trono dixo: "Velaí, eu fago novas todas as cousas". E díxome: "Escribe, porque estas palabras son verdadeiras e fieis". (Apocalipse 21:3-5)

⁷ ... A alegría eterna será deles. (Isaías 61:7)

¹⁸ Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos *de ser comparados* coa gloria que se revelará en nós. (Romanos 8:18)

Non só rematará o sufrimento, senón que haberá verdadeira alegría. E podes ter unha parte aumentando esa alegría.

7. Ditolhaloso tša go Phetha

Estímase que houbo un total de entre 40 e 110 mil millóns de seres humanos que viviron (e a maioría morreron).

O propósito da humanidade non é adorar en van a Deus para acumular praceres para nós e gloria para El. Aínda que a eternidade estará chea de praceres para nós e Deus é digno de máis gloria da que podemos comprender agora, o noso propósito é facer que a eternidade sexa tamén mellor para os demais.

Xesús fixo un lugar para cada un de nós (cf. Xoán 14:2) xa que Deus nos moldea individualmente (Salmo 33:15) para perfeccionarnos (Salmo 138:8). El completará a obra que comezou en cada un de nós que esteamos dispostos (Filipenses 1:6).

Os miles de millóns de nós somos todos diferentes e temos diferentes formas de dar. O noso papel final é mellorar a eternidade; isto significa que si, TI terás unha forma única de dar. A menos que finalmente te negues a apoiar o Reino de Deus, terás a túa parte para mellorar a eternidade para todos e cada un de polo menos 40.000 millóns de persoas e despois aínda máis (cf. 1 Corintios 12:26; Job 14:15; Gálatas 6: 10)!

A Biblia ensina que debemos "estimar aos demais mellor que" a nós mesmos (Filipenses 2:3). Polo tanto, considera que case todos os que te atopaches algún día axudarán a que a eternidade sexa mellor para ti (e ti para eles). Todos os que xulgaches mal, tiveches prexuízos, tiñan pensamentos erróneos, quizais cortaron o tráfico, maltrataron, así como aqueles cos que foi amable, é posible que teñas que traballar. Entón, tentade "ser bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou" (Efesios 4:32). "En canto dependa de ti, vive en paz con todos" (Romanos 12:18).

Xa que a eternidade dura un tempo infinito, considera que en realidade poderás coñecer a 40.000 millóns (probablemente máis) de persoas moito mellor do que agora te coñeces!

Quizais teñas que traballar para algúns que pensabas que Deus nunca podería usar (cf. Mateo 21:28-32), pois "moitos dos primeiros serán os últimos, e os últimos primeiros" (Marcos 10:31).

Considera, ademais, que a Biblia ensina que todas as persoas, incluídas as que non che importan moito, teñen o potencial de estar cheas de toda a plenitude de Deus:

¹⁴Por iso inclín os meus xeonllos ante o Pai do noso Señor Xesucristo, ¹⁵ de quen recibe o nome de toda a familia do ceo e da terra, ¹⁶ para que El vos conceda, segundo as riquezas da súa gloria, ser fortalecidos con forza. polo seu Espírito no home interior, ¹⁷ para que Cristo habite nos vosos corazóns mediante a fe; para que ti, estando enraizados e fundamentados no amor, ¹⁸ poidas comprender con todos os santos cal é a anchura, a lonxitude, a profundidade e a altura, ¹⁹ para coñecer o amor de Cristo que supera o coñecemento; **para que esteas cheo de toda a plenitude de Deus** . (Efesios 3:14-19).

Debemos aprender e aprender máis (2 Pedro 3:18).

Profetizouse máis coñecemento para o tempo do fin (Daniel 12:4) , incluída a restauración das cousas que se perderon (Mateo 17:11).

Parece que o coñecemento de por que Deus fixo todo o que fixo é algo que necesitaba ser máis completamente restaurado.

Como fai Deus iso?

⁹A quen lle ensinará coñecemento? E a quen fará entender a mensaxe? Os que acaban de destetar do leite? Os que acaban de sacar dos peitos? ¹⁰ Pois precepto sobre precepto, precepto sobre precepto, liña sobre liña, liña sobre liña, aquí un pouco, alí un pouco. (Isaías 28:9-10)

¹⁰ Pero Deus revelounos a nós polo seu Espírito. Porque o Espírito investiga todas as cousas, si, as cousas profundas de Deus. (1 Corintios 2:10)

Entón, mirando varias escrituras, podemos aprender doutrina. E se somos guiados polo Espírito de Deus podemos entender aínda máis.

E como deberían reaccionar os cristiáns cando se enfrontan a novos coñecementos teolóxicos?

Rezar a Deus para que entenda como mencionou Job é un paso a seguir:

²⁴ Ensíname, e aguantarei; Faime entender en que me equivoquei. (Xob 6:24)

No Novo Testamento, os bereanos deron un exemplo nobre:

¹⁰Entón os irmáns enviaron de noite a Paulo e a Silas a Berea. Cando chegaron, entraron na sinagoga dos xudeus. ¹¹ Estes eran máis xustos {nobres, KJV} que os de Tesalónica, xa que recibían a palabra con toda prontitud, e procuraban diariamente as Escrituras para descubrir se estas cousas eran así. (Feitos 17:10-11)

Parte do propósito deste libro foi dar escrituras para que todos os que queiran vexan que é así. Parte do meu propósito ao escribir era compartir a verdade de Deus a todos os que poidan ter oídos abertos.

Deus ten un plan para ti. Deus te ama e quere que ames aos demais. Debes vivir segundo o seu amoroso xeito de vida. Aumento do amor real: iso pode ser considerado como o sentido da vida.

Ore para estar ao lado de Deus (cf. Xosué 5:13-14). "Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?" Romanos 8:31).

A Biblia ensina que toda a creación, incluídos os humanos, foi "moi boa" (Xénesis 1:31) e que El fixo e bendixo o sétimo día (Xénesis 2:2-3).

A Biblia ensina que aínda que Deus fixo aos humanos rectos, eles buscaron moitos camiños equivocados (Eclesiastés 7:29) .

De novo, dáse conta de que a Biblia ensina:

⁸ O fin dunha cousa é mellor que o seu comezo; O paciente de espírito é mellor que o orgulloso de espírito. (Eclesiastés 7:8)

O comezo foi moi bo, e o final será aínda mellor.

Deus fixo á humanidade para reproducirse e formar parte da súa familia (Malaquías 2:15).

Fíxonos participar da súa gloria (Romanos 8:17) e gobernar o universo (Hebreos 2:5-17). Xesús ensinou que: "Máis bendito é dar que recibir" (Feitos 20:35).

Deus FIXO á humanidade para dar amor (cf. 1 Xoán 4,7-12) e para que houberse máis amor no universo (cf. Mateo 22,37-39). Ese é o sentido da vida.

Cal é o misterio do plan de Deus? Por que Deus creou algo?

Deus creou o que fixo para que a eternidade fose mellor (cf. Hebreos 6:9, 11:16; Filipenses 1:23).

Por iso creou o universo e por iso creou homes e mulleres. Creou especificamente o universo como un patrimonio/herdanza para Xesús e toda a humanidade.

Os humanos aos que se lles concede a vida eterna mellorarán a eternidade.

O plan de Deus inclúe a todos os que farán caso da súa chamada nesta era (consulta tamén o folleto en liña gratuito *Na Modimo O a Go Bitša?*), e outros na idade que vén (ver tamén *OFERTA Universal de Salvación, Apokatastasis: Pode Deus salvar aos perdidos nun idade por vir? Centos de escrituras revelan o plan de salvación de Deus*).

Cristián ou non, por que te fixo Deus?

O teu propósito nesta vida é construír o teu carácter para que poidas maximizar o teu potencial e aumentar o mellor que podes mellorar a eternidade.

Deus fíxote para que poidas usar os teus talentos únicos (Mateo 25:14-23; Lucas 19:11-19) para dar amor e mellorar a eternidade.

Por iso Deus creou o que fixo. Por iso Deus te fixo.

Kereke ya Modimo e Tswelang pele

Ofisi ya USA ya Kereke ya Modimo e Tswelang pele e teng mo: 1036 W. Grand Avenue, Lebopong la Grover, California, 93433 USA. Re na le bathekgi lefaseng ka moka, le dikontinenteng ka moka tšeo di dulwago (dikontinente ka moka, ntle le Antarctica).

Kereke ya Modimo e Tswelang pele Tshedimošo ya Wepesaete

CCOG.ORG Webosaete ye kgolo ya Kereke ya Modimo e Tswelang pele, ka dikgokagano tša dingwalo ka maleme a 100.

CCOG.ASIA Webosaete yeo e lebanego le Asia, yeo e nago le maleme a mantši a Asia.

CCOG.IN Webosaete yeo e lebanego le India, yeo e nago le maleme a mangwe a ma-India.

CCOG.EU Webosaete yeo e lebanego le Yuropa, yeo e nago le maleme a mantši a Yuropa.

CCOG.NZ Webosaete yeo e lebantšhitšwego go New Zealand.

CCOGAFRICA.ORG Webosaete e nepišitšwego go leba Afrika.

CCOGCANADA.CA Webosaete e nepišitšwego go leba Canada.

CDLIDD.ES Ye ke weposaete ya polelo ya Sepaniši ka mo go feletšego.

CG7.ORG Se se lebišitšwe go bahlokamedi ba Sabatha ba letšatši la bo-7.

PNIND.PH Webosaete yeo e lebanego le Philippines, yeo e nago le Setagalog se sengwe.

Dikanale tša Dibidio tša Radio le tša YouTube

BIBLENEWSPROPHECY.NET Ditaba tša Beibele Seporofeto online radio.

Bible News Prophecy kanale. Dithero tše dinyenyane go YouTube, BitChute, Briteon le Vimeo.

CCOGAfrica kanale. Melaetša ya bidio ya YouTube le BitChute go tšwa Afrika.

CCOG Animations Melaetša ya dipopaye go YouTube BitChute.

ContinuingCOG & COGTube. Dithero go YouTube le BitChute ka go latelelana.

Diwepesaete tša Ditaba le Histori

CHURCHHISTORYBOOK.COM Webosaete ya histori ya kereke.

COGWRITER.COM Webosaete ya ditaba, histori le boporofeta

(Back cover)

Beibele e Utolla Diphiri tše Dintši

Beibele e bolela ka sephiri seo se bego se bolokilwe e le sephiri go tloga mola lefase le thomago (Baroma 16:25-27), eupša gore se utolotšwe mangwalong a seporofeto—"lentšu la therešo" (2 Timotheo 2:15; Jakobo 1:18).

Beibele e bolela ka diphiri tše dintši, go swana le sephiri sa mmušo wa Modimo (Mareka 4:11), sephiri sa mogau (Baefeso 3:1-5), sephiri sa tumelo (1 Timotheo 3:9), sephiri ya kamano ya lenyalo (Baefeso 5:28-33), sephiri sa go hloka molao (2 Bathesalonika 2:7), sephiri sa tsogo (1 Bakorinthe 15:51-54), sephiri sa Krete (Baefeso 3:4) sephiri sa Ntate (Bakolose 2:2), sephiri sa Modimo (Bakolose 2:2; Kutollo 10:7) esita le Sephiri sa Babilona o Moholo (Kutollo 17:5).

Puku yeo, *Sephiri sa Leano la Modimo: Ke ka Baka La'ng Modimo a ile a Bopa Selo le ge e le sefe? Ke ka Baka La'ng Modimo a go Bopile?*, e hlalosa ka lengwalo, diphiri tše dintši le go thuša go araba dipotšišo tša go swana le:

Na 'Pono ya Mathabo' ke leano la mafelelo la Modimo?

Na Modimo o dirile batho bao ba lokilego?

Ke ka baka la'ng go e-na le tlaišego?

Na Modimo o na le leano bakeng sa WENA?

Na Modimo o na le leano bakeng sa bao e sego Bakriste?

Lerato le amana bjang le leano la Modimo?

Na leano la Modimo la gore bohle bao ba tlogo go arabela go yena ba kgone go fa lerato ka tsela ya moswananoši go dira gore bosafelego bo be kaone go bona ka sebele le ba bangwe ka moka?

Ee, o ka tseba gore ke ka baka la'ng Modimo a bopile selo le ge e le sefe le gore ke ka baka la'ng Modimo a go dirile!